

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

DE RAAD

VERORDENINGEN

VERORDENING No. 3

inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de artikelen 51 en 227, lid (2) van het Verdrag;

Gezien het voorstel van de Commissie;

Overwegende dat een Europees Verdrag inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers, opgesteld met medewerking van het Internationale Arbeidsbureau, op 9 december 1957 te Rome door de Regeringen van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal ondertekend werd;

Overwegende dat genoemd Verdrag ondertekend is voor de inwerkingtreding van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap;

Overwegende dat laatstgenoemd Verdrag de organen van de Gemeenschap verplicht onmiddellijk maatregelen te nemen, welke nodig zijn om geleidelijk tot een vrij verkeer van werknemers te komen;

Overwegende dat een stelsel, waardoor het met gelijk wordt migrerende werknemers en hun rechthebbers te waarborgen enerzijds, dat met het oog op het verkrijgen en het behoud van het recht op uitkeringen alsmede voor de berekening daarvan, al die tijdvakken worden bijeengeteld welke door de verschillende nationale wetgevingen in aanmerking worden genomen, en anderzijds, dat de uitkeringen aan personen die op het grondgebied van de Lid-Staten verblijven, zullen worden betaald, een wezenlijk bestanddeel vormt van de instelling van een vrij verkeer van werknemers;

Overwegende dat voornoemd Europees Verdrag aan de doelstellingen van artikel 51 van het Verdrag beantwoordt, en dat derhalve zijn bepalingen, onder voorbehoud van de nodige aanpassingen, kunnen worden opgenomen in een op grond van artikel 51 vast te stellen Verordening;

Overwegende dat de Hoge Autoriteit van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal verklaard heeft dat het stelsel, voorzien in de hiernavolgende Verordening, in de plaats kan treden van de regelingen bedoeld in artikel 69, lid (4) van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal;

Overwegende dat de Lid-Staten zich in het aanvullende protocol van het Verdrag van 9 december 1957 verbonden hebben voor derde landen de mogelijkheid te scheppen om door middel van een passend instrument deel te nemen aan het stelsel tot bescherming der migrerende werknemers inzake sociale zekerheid, in te voeren krachtens artikel 51;

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Voor de toepassing van deze Verordening

- (a) hebben de termen „grondgebied van een Lid-Staat” en „onderdaan van een Lid-Staat” de betekenis, welke in Bijlage A wordt bepaald;
- (b) worden onder „wetgeving” of „wettelijke regeling” verstaan de bestaande en toekomstige wetten, reglementen en statutaire bepalingen van elke Lid-Staat met betrekking tot de in artikel 2, leden (1) en (2) van deze Verordening vermelde regelingen en takken van sociale zekerheid;
- (c) worden onder „verdrag inzake sociale zekerheid” verstaan iedere bilaterale of multilaterale overeenkomst, uitsluitend tussen twee of meer Lid-Staten gesloten of nog te sluiten, en elke andere multilaterale overeenkomst, welke voor twee of meer Lid-Staten op het gehele terrein der sociale zekerheid ten aanzien van een of meer regelingen en takken van sociale zekerheid als vermeld in artikel 2, leden (1) en (2), van deze Verordening verbindend is of verbindend zal zijn, alsmede akkoorden van elke aard, in het kader van bovengenoemde overeenkomsten te sluiten;
- (d) wordt, voor elke Lid-Staat, onder „bevoegde autoriteit” verstaan de Minister of Ministers of een andere daarmede vergelijkbare autoriteit, onder wie op het gehele grondgebied van de betrokken Staat of op een deel daarvan de regelingen van sociale zekerheid ressorteren;
- (e) wordt voor elke Lid-Staat onder „orgaan” verstaan het lichaam of de autoriteit welke tot taak heeft de gehele wetgeving of een deel daarvan uit te voeren;
- (f) wordt onder „bevoegd orgaan” verstaan:
 - (i) indien het de sociale verzekering betreft, het door de bevoegde autoriteit van de betrokken Lid-Staat aangewezen orgaan of het orgaan, waarbij de verzekerde is aangesloten op het tijdstip, waarop hij om uitkering verzoekt, of tegenover hetwelk hij recht op prestaties bezit of zou blijven bezitten, indien hij woonachtig was op het grondgebied van de Lid-Staat, waar hij het laatst werkzaam was;
 - (ii) indien het niet gaat om een stelsel van sociale verzekering, maar om een regeling die betrekking heeft op de verplichtingen van de werkgever inzake de in artikel 2, lid (1) van deze Verordening vermelde prestaties, hetzij de werkgever of de in diens plaats optredende verzekeraar, hetzij, bij ontstentenis van deze, een door de bevoegde autoriteit van de betrokken Lid-Staat te bepalen lichaam of autoriteit;
 - (iii) indien het een stelsel dat niet op premie- of bijdragebetaling berust of een regeling voor kinderbijslag betreft, het lichaam of de autoriteit, welke overeenkomstig de bepalingen van deze Verordening met de uitbetaling van de uitkeringen is belast;
- (g) wordt onder „bevoegd land” verstaan de Lid-Staat op het grondgebied waarvan zich het bevoegde orgaan bevindt;
- (h) wordt onder „woonplaats” verstaan de normale verblijfplaats;
- (i) wordt onder „orgaan van de woonplaats” en „orgaan van de verblijfplaats” verstaan:

- (i) het orgaan, dat krachtens de bepalingen van de wetgeving van de betrokken Lid-Staat bevoegd is voor de plaats, waar de betrokkene woont of verblijft,
- (ii) indien zodanig orgaan niet door de wetgeving is aangewezen, het orgaan dat de bevoegde autoriteit van de betrokken Lid-Staat voor de toepassing van deze Verordening zal aanwijzen;
- (j) heeft de term „vluchteling” de betekenis, welke daaraan wordt gehecht in artikel I van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, op 28 juli 1951 te Genève ondertekend;
- (k) heeft de term „grensarbeider” de betekenis welke daaraan wordt gehecht in de bilaterale verdragen inzake sociale zekerheid of andere tussen twee Lid-Staten gesloten of te sluiten bilaterale overeenkomsten, of heeft, indien geen definitie van de uitdrukking „grensarbeider” tussen de beide betrokken Staten is overeengekomen, betrekking op de werknemers die in het grensgebied van de ene Lid-Staat werkzaam zijn, terwijl zij toch hun woonplaats behouden in het grensgebied van de andere Lid-Staat, waarheen zij in de regel ten minste eenmaal per week terugkeren; de grensgebieden zullen in onderling overleg door de bevoegde autoriteiten van de betreffende Lid-Staten worden vastgesteld;
- (l) heeft de term „seizoenarbeider” de betekenis welke daaraan wordt gehecht in de bilaterale verdragen inzake sociale zekerheid of andere tussen twee Lid-Staten gesloten of te sluiten bilaterale overeenkomsten, of heeft, indien geen definitie van deze term tussen de beide betrokken Staten is overeengekomen, betrekking op werknemers, die zich voor een bepaalde tijd van het ene land naar het andere begeven ten einde aldaar, voor rekening van een werkgever in dit laatste land, loonarbeid of daarmee gelijkgestelde arbeid die een seizoenskarakter draagt, te verrichten, terwijl zij toch hun woonplaats behouden in het andere land waar hun gezin woonachtig blijft. De Administratieve Commissie zal, voor zover dit nodig is, een nadere aanduiding geven omtrent de werkzaamheden die als seizoenarbeid worden beschouwd;
- (m) wordt onder „werknemer van erkende vakbekwaamheid in de kolenmijn- of staalindustrie” verstaan een werknemer die in het bezit is van de Arbeidskaart van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, bedoeld in het Besluit van 8 december 1954 met betrekking tot de toepassing van artikel 69 van het Verdrag van 18 april 1951 tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en onder „beroepen in de kolenmijn- en staalindustrie” de beroepen welke in de Bijlage van genoemd Besluit zijn opgenomen;
- (n) worden onder „gezinsleden” verstaan de personen, die in de wetgeving van het land van hun woonplaats als zodanig worden aangemerkt of erkend, of die als huisgenoot worden aangeduid; indien echter deze wetgeving uitsluitend als gezinsleden of huisgenoten beschouwt de personen die bij de betrokken werknemer inwonen, wordt in de gevallen waarin op deze Verordening een beroep kan worden gedaan, aan deze voorwaarde geacht te zijn voldaan indien deze personen in hoofdzaak ten laste van de werknemer komen;
- (o) worden onder „nagelaten betrekkingen” verstaan de personen die als zodanig in de van toepassing zijnde wetgeving worden aangemerkt; indien echter deze wetgeving uitsluitend als nagelaten betrekkingen beschouwt de personen, die bij de overleden werknemer inwoonden, wordt in de gevallen waarin op deze Verordening een beroep kan worden gedaan, aan deze voorwaarde geacht te zijn voldaan indien deze personen in hoofdzaak ten laste van de werknemer kwamen;
- (p) omvat de term „tijdvakken van verzekering” de tijdvakken van premie- of bijdragebetaling of van arbeid welke als tijdvakken van verzekering worden omschreven of in aanmerking worden genomen volgens de wetgeving welke een op premie- of bijdragebetaling berustend stelsel betreft en waaronder die tijdvakken zijn vervuld;

- (q) worden onder „tijdvakken van arbeid” verstaan de tijdvakken van arbeid welke als zodanig worden omschreven of in aanmerking worden genomen volgens de wetgeving, waaronder die tijdvakken zijn vervuld;
- (r) worden onder „gelijkgestelde tijdvakken” verstaan de met tijdvakken van verzekering of, in voorkomend geval, met tijdvakken van arbeid gelijkgestelde tijdvakken, zoals deze worden omschreven in de wetgeving waaronder die tijdvakken zijn vervuld en voor zover zij in bedoelde wetgeving met tijdvakken van verzekering of arbeid worden gelijkgesteld;
- (s) worden onder „uitkeringen”, „pensioenen” of „renten” verstaan de uitkeringen, de pensioenen en de renten, met inbegrip van alle bedragen ten laste van de openbare middelen, de bijslagen, de uitkeringen op grond van herziening of de aanvullende uitkeringen, alsmede de als afkoopsom uitgekeerde bedragen welke in de plaats kunnen treden van de pensioenen of renten;
- (t) wordt onder „uitkering bij overlijden” verstaan elk bedrag ineens dat in geval van overlijden wordt uitgekeerd.

Artikel 2

- (1) Deze Verordening is van toepassing op alle wettelijke regelingen inzake:
- (a) de uitkeringen en verstrekkingen in geval van ziekte en moederschap;
- (b) de uitkeringen en verstrekkingen in geval van invaliditeit, met inbegrip van die welke ten doel hebben de arbeidsgeschiktheid te handhaven of te verbeteren, doch met uitzondering van die welke in geval van arbeidsongevallen of beroepsziekten worden verleend;
- (c) de uitkeringen bij ouderdom;
- (d) de uitkeringen aan nagelaten betrekkingen, met uitzondering van die welke in geval van arbeidsongevallen of beroepsziekten worden verleend;
- (e) de uitkeringen en verstrekkingen in geval van arbeidsongevallen of beroepsziekten;

- (f) de uitkeringen bij overlijden;
- (g) de werkloosheidsuitkeringen;
- (h) de kinderbijslagen.

(2) Deze Verordening is van toepassing op de algemene en bijzondere stelsels van sociale zekerheid, die al of niet op premie- of bijlagebetaling berusten, met inbegrip van de regelingen betreffende de verplichtingen van de werkgever inzake de in het vorige lid bedoelde uitkeringen en verstrekkingen.

(3) Deze Verordening is noch op de sociale en medische bijstand noch op de regelingen betreffende uitkeringen en verstrekkingen aan slachtoffers van oorlogshandelingen of de gevolgen daarvan, noch op de bijzondere regelingen voor personen in overheidssdienst of daarmee gelijkgestelde personen van toepassing.

Artikel 3

(1) Deze Verordening is van toepassing op de in bijlage B voor iedere Lid-Staat nader aangegeven wettelijke regelingen inzake sociale zekerheid welke op het tijdstip van vaststelling van deze Verordening op het grondgebied van die Staat van kracht zijn.

(2) Iedere Lid-Staat zal overeenkomstig artikel 54, lid 1, van deze Verordening, mededeling doen van elke wijziging welke ten gevolge van de invoering van een nieuwe wettelijke regeling in Bijlage B dient te worden aangebracht. Deze mededeling zal binnen een termijn van drie maanden na de bekendmaking van bedoelde wettelijke regeling worden gedaan.

Artikel 4

(1) De bepalingen van deze Verordening zijn van toepassing op de werknemers of daarmee gelijkgestelden, op wie de wettelijke regeling van een of meer Lid-Staten van toepassing is of geweest is en die onderdanen van een der Lid-Staten, dan wel staatlozen of vluchtelingen, op het grondgebied van een der Lid-Staten woonachtig, zijn, alsmede op hun gezinsleden en op hun nagelaten betrekkingen.

(2) Bovendien zijn de bepalingen van deze Verordening van toepassing op de nagelaten betrek-

kingen van de werknemer of van daarmee gelijkgestelden ongeacht hun nationaliteit, op wie de wettelijke regeling van een of meer Lid-Staten van toepassing is geweest, wanneer deze nagelaten betrekkingen onderdanen van een der Lid-Staten dan wel staatlozen of vluchtelingen zijn, op het grondgebied van een der Lid-Staten woonachtig.

(3) De bepalingen van deze Verordening zijn echter niet van toepassing op grens- en seizoenarbeiders, voor zover de uitkeringen of verstrekkingen welke zij genieten, geregeld zijn of worden in bijzondere voor deze arbeiders geldende bepalingen, voorkomende in een verdrag inzake sociale zekerheid.

(4) Daarenboven worden de in Bijlage C opgesomde bepalingen, die onderscheidenlijk betrekking hebben op grens- en seizoenarbeiders welke op het grondgebied van de in deze bijlage genoemde Lid-Staat werkzaam zijn, niet toegepast door de organen van deze Lid-Staat; wat de grensen seizoenarbeiders betreft, die onderdaan van de in Bijlage C genoemde Lid-Staat dan wel staatloos of vluchteling, woonachtig op het grondgebied van deze Staat, zijn, wordt dezelfde beperking toegepast van de zijde van die der andere Lid-Staten op het grondgebied waarvan zij werkzaam zijn. In deze gevallen blijven de hier bedoelde werknemers evenwel in het genot van de overeenkomstige voordelen die hun worden toegekend door de verdragen inzake sociale zekerheid tussen de in Bijlage C genoemde Lid-Staat en de andere Lid-Staat.

(5) De bepalingen van deze Verordening zijn noch van toepassing op diplomatieke en consulaire beroepsambtenaren, kanselarijbeambten daaronder begrepen, noch op personen die tot het overheidspersoneel van een Lid-Staat behoren en die door hun Regering naar het grondgebied van een andere Lid-Staat worden gezonden.

(6) De toepassing van de bepalingen van deze Verordening op zeelieden zal bij een latere Verordening nader worden geregeld.

(7) In toekomstige verordeningen zullen bijzondere bepalingen worden opgenomen voor grens- en seizoenarbeiders; na inwerkingtreding van deze verordeningen zullen de bepalingen van het derde en vierde lid van dit artikel geen geldigheid meer bezitten.

Artikel 5

Tenzij in deze Verordening uitdrukkelijk anders wordt bepaald, treden haar bepalingen wat betreft de personen, waarop deze Verordening van toepassing is, in de plaats van de bepalingen;

- (a) van de verdragen inzake sociale zekerheid, welke uitsluitend tussen twee of meer Lid-Staten zijn gesloten, alsmede van de aanvullende akkoorden bij deze verdragen;
- (b) van elk multilateraal verdrag inzake sociale zekerheid, dat verbindend is voor twee of meer Lid-Staten en een of meer landen die geen Lid-Staat zijn, voor zover het gevallen betreft, bij het regelen waarvan niet enig stelsel van een der laatstgenoemde landen betrokken is.

Artikel 6

(1) De bepalingen van deze Verordening laten onverlet de verplichtingen welke voortvloeien uit:

- (a) onverschillig welk Verdrag, dat door de Internationale Arbeidsconferentie is aanvaard;
- (b) de Europese Interim-Overeenkomsten van 11 december 1953 inzake sociale zekerheid, gesloten tussen de Regeringen van de Leden van de Raad van Europa.

(2) Ongeacht de bepalingen van deze Verordening blijven van toepassing:

- (a) de bepalingen van het Verdrag van 27 juli 1950 betreffende de sociale zekerheid van Rijnvaarders;
- (b) de bepalingen van het Europese Verdrag van 9 juli 1956 betreffende de sociale zekerheid van arbeiders werkzaam bij het internationaal vervoer;
- (c) de bijzondere, voor grens- en seizoenarbeiders geldende bepalingen, opgenomen in een verdrag inzake sociale zekerheid;
- (d) de bepalingen van verdragen inzake sociale zekerheid, die, op grond van de

laatste zin van het vierde lid van artikel (4) van deze Verordening, van toepassing blijven op grens- en seizoenarbeiders;

- (e) andere bepalingen van verdragen inzake sociale zekerheid, voor zover zij in Bijlage D van deze Verordening worden vermeld.

(3) Twee of meer Lid-Staten die verdragen inzake sociale zekerheid hebben gesloten waarvan sommige bepalingen in Bijlage D van deze Verordening worden vermeld, kunnen, met instemming van de in artikel 43 van deze Verordening bedoelde Administratieve Commissie, in Bijlage D de door hen noodzakelijk geachte wijzigingen aanbrengen door hiervan mededeling te doen overeenkomstig artikel 54, lid (1), van deze Verordening.

(4) De bepalingen van deze Verordening laten onverlet de bepalingen van de wettelijke regeling van elk der Lid-Staten met betrekking tot de deelneming van de verzekerden of van overige groepen van belanghebbende personen aan het beheer van de sociale zekerheid of met betrekking tot de wijze van aansluiting bij het bevoegde orgaan.

Artikel 7

(1) Twee of meer Lid-Staten kunnen onderling, voor zover daaraan behoefte bestaat, overeenkomsten sluiten die op de beginselen en de geest van deze Verordening berusten.

(2) Iedere Lid-Staat zal overeenkomstig artikel 54, lid (1), van deze Verordening, mededeling doen van elke overeenkomst welke op grond van het vorige lid tussen hem en een andere Lid-Staat is gesloten.

Artikel 8

Personen die op het grondgebied van een der Lid-Staten woonachtig zijn en op wie de bepalingen van deze Verordening van toepassing zijn, zijn onderworpen aan de verplichtingen en genieten de voordelen voortvloeiende uit de wetgeving inzake sociale zekerheid van iedere andere Lid-Staat onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van die Staat.

Artikel 9

(1) Met het oog op de toelating tot de verplichte, vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering overeenkomstig de wetgeving van de Lid-Staat op welks grondgebied de betrokkene woonachtig is,

worden de tijdvakken van verzekering en de daarmee gelijkgestelde tijdvakken welke krachtens de wettelijke regelingen van de andere Lid-Staten zijn vervuld, voor zover zulks noodzakelijk is, in aanmerking genomen als tijdvakken van verzekering welke krachtens de wettelijke regeling van eerstgenoemde Staat zijn vervuld.

(2) De bepalingen van het vorige lid zijn slechts van toepassing op werknemers en daarmee gelijkgestelden die op grond van de wetgeving van het land waar zij werkzaam zijn, niet verzekeringsplichtig zijn.

Artikel 10

(1) De pensioenen of renten en de uitkeringen bij overlijden verkregen op grond van de wettelijke regelingen van een of meer van de Lid-Staten, kunnen niet worden verminderd, gewijzigd, geschorst, ingetrokken of verbeurd verklaard op grond van het feit, dat de rechthebbende woonachtig is op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan die op welks gebied het orgaan dat de uitkering verschuldigd is, zich bevindt.

(2) De bepalingen van het vorige lid zijn evenwel niet van toepassing op de hierna te noemen uitkeringen, voor zover deze zijn vermeld in Bijlage E van deze Verordening:

(a) de bijzondere voordelen van de ouderdomsverzekering, toegekend aan arbeiders wier leeftijd op het tijdstip van inwerkingtreding van de desbetreffende wettelijke regeling te hoog was;

(b) de overgangsuitkeringen krachtens een stelsel dat niet op premie- of bijdragebetaling berust, ten gunste van personen die op grond van hun gevorderde leeftijd niet meer in aanmerking kunnen komen voor de normale sociale-zekerheidsuitkeringen;

(c) de uitkeringen van bijzondere bijstand krachtens een stelsel, dat niet op premie- of bijdragebetaling berust, ten gunste van bepaalde groepen van personen die om gezondheidsredenen niet in staat zijn in hun levensonderhoud te voorzien.

(3) Elke Lid-Staat zal met instemming van de in artikel 43 van deze Verordening bedoelde Administratieve Commissie overeenkomstig artikel 54, lid (1) van deze Verordening mededeling doen van elke wijziging die in Bijlage E dient te worden aangebracht. Deze mededeling zal binnen een termijn van drie maanden na de bekendmaking van bedoelde wettelijke regeling worden gedaan.

Artikel 11

(1) Behalve wat betreft de ouderdomsverzekering en de verzekering bij overlijden (pensioenen) enerzijds en de invaliditeitsverzekering, wanneer zij tot verdeling van de lasten tussen de organen van twee of meer Lid-Staten leidt, anderzijds, kan krachtens de bepalingen van deze Verordening geen enkel recht worden uitgeoefend of gehandhaafd om op grond van de wettelijke regelingen der Lid-Staten meer dan één uitkering van dezelfde aard of verschillende uitkeringen die betrekking hebben op eenzelfde tijdvak van verzekering of een daarmee gelijkgesteld tijdvak te genieten.

(2) De bepalingen inzake vermindering of schorsing, voorzien bij de wettelijke regeling van een Lid-Staat in geval van samenloop met andere uitkeringen van sociale zekerheid of met andere inkomsten of in geval van de uitoefening van een beroep, zijn op de rechthebbende van toepassing, zelfs indien het uitkeringen betreft welke verschuldigd zijn krachtens een wettelijke regeling van een andere Lid-Staat, of indien het gaat om inkomsten verkregen, of een beroep uitgeoefend op het grondgebied van een andere Lid-Staat. Deze regel is echter niet van toepassing in de gevallen, waarin uitkeringen van dezelfde aard verschuldigd zijn overeenkomstig de artikelen 26 en 28 van deze Verordening.

TITEL II

BEPALINGEN TER VASTSTELLING VAN DE VAN TOEPASSING ZIJNDE WETGEVING

Artikel 12

Onverminderd de bepalingen van deze Titel is op werknemers of daarmee gelijkgestelden die werkzaam zijn op het grondgebied van een Lid-Staat, de wetgeving van deze Staat van toepassing, zelfs indien zij op het grondgebied van een andere Lid-Staat woonachtig zijn of indien hun werkgever of de zetel van de onderneming waarbij zij in dienst zijn, zich op het grondgebied van een andere Lid-Staat bevindt.

Artikel 13

Op het beginsel, vervat in het vorige artikel, gelden de volgende uitzonderingen:

(a) Op werknemers of daarmee gelijkgestelden die hun woonplaats op het grondgebied van een Lid-Staat hebben, en op

het grondgebied van een andere Lid-Staat werkzaam zijn ten behoeve van een onderneming die op het grondgebied van eerstgenoemde Staat een bedrijf heeft waarbij zij gewoonlijk werkzaam zijn, is de wetgeving van deze Staat van toepassing als of die personen op zijn grondgebied werkzaam waren, voor zover de vermoedelijke duur van hun tewerkstelling op het grondgebied van de andere Staat niet meer bedraagt dan twaalf maanden; ingeval deze tewerkstelling langer duurt dan twaalf maanden, blijft de wetgeving van eerstgenoemde Staat gedurende een nieuw tijdvak van ten hoogste twaalf maanden van toepassing, mits de bevoegde autoriteit van laatstgenoemde Staat of het door deze Staat aangewezen lichaam voor het einde van het eerste tijdvak van twaalf maanden daaraan goedkeuring heeft gehecht.

(b) Op werknemers of daarmee gelijkgestelden die in dienst zijn van een onderneming welke voor rekening van anderen of voor eigen rekening personen of goederen vervoert per spoor, over de weg, door de lucht of over binnenwateren en welke haar zetel heeft op het grondgebied van een der Lid-Staten, en die op het grondgebied van een of meer Lid-Staten werkzaam zijn als lid van het varend of rijdend personeel, is de wettelijke regeling van de Lid-Staat op welks grondgebied de onderneming gevestigd is van toepassing; indien echter de onderneming op het grondgebied van een andere der Lid-Staten dan die waar haar hoofdzetel is gevestigd, een filiaal of een duurzame vertegenwoordiging heeft, is op daarbij werkzame arbeiders de wettelijke regeling van de Lid-Staat op welks grondgebied het filiaal of de duurzame vertegenwoordiging zich bevindt van toepassing; indien de arbeider uitsluitend of hoofdzakelijk werkzaam is op het grondgebied van een Lid-Staat en zich daar heeft gevestigd, is de wetgeving van die Lid-Staat van toepassing, ook al heeft de onderneming waarbij hij in dienst is noch haar hoofdzetel, noch een filiaal, noch een duurzame vertegenwoordiging op dat grondgebied.

(c) Op de loonarbeiders of de daarmee gelijkgestelden die op het grondgebied van een Lid-Staat werkzaam zijn bij een onderneming of een bedrijf welke gevestigd

is op het grondgebied van een andere Lid-Staat, terwijl de gemeenschappelijke grens van de betrokken Lid-Staten over de onderneming of het bedrijf loopt, is van toepassing de wettelijke regeling van de Lid-Staat op welks grondgebied de onderneming is gevestigd.

Artikel 14

(1) Artikel 12 is van toepassing op werknemers of daarmede gelijkgestelden, ongeacht hun nationaliteit, die in de diplomatieke of consulaire diensten werkzaam zijn of die in persoonlijke dienst zijn van ambtenaren dier diensten.

(2) De in het eerste lid van dit artikel bedoelde werknemers of de daarmede gelijkgestelden die onderdaan zijn van de Lid-Staat welke door de desbetreffende diplomatieke of consulaire post wordt vertegenwoordigd, mogen kiezen tussen de toepassing van de wettelijke regeling van het land waar zij werkzaam zijn en die van hun land van herkomst. Het recht van deze keuze kan aan het einde van elk kalenderjaar opnieuw worden uitgeoefend.

Artikel 15

De bevoegde autoriteiten van twee of meer Lid-Staten kunnen voor bepaalde arbeiders of groepen arbeiders, indien dat in hun belang is, met betrekking tot de toepasselijke wetgeving in onderling overleg uitzonderingen vaststellen op de bepalingen van de artikelen 12 tot en met 14 van deze Verordening.

TITEL III

BIJZONDERE BEPALINGEN

Eerste hoofdstuk

Ziekte, moederschap

Artikel 16

Wanneer een werknemer of een daarmede gelijkgestelde achtereenvolgens of afwisselend aan de wettelijke regeling van twee of meer Lid-Staten

onderworpen is geweest, worden met het oog op het verkrijgen, het behoud of het herstel van het recht op uitkeringen of verstrekkingen de tijdvakken van verzekeringen of daarmede gelijkgestelde tijdvakken, vervuld krachtens de wettelijke regeling van elk der Lid-Staten, voor zover zij niet samen vallen, samengeteld.

Artikel 17

(1) Werknemers of daarmede gelijkgestelden die tijdvakken van verzekering of daarmede gelijkgestelde tijdvakken hebben vervuld krachtens de wettelijke regeling van een of meer Lid-Staten en die zich naar het grondgebied van een andere Lid-Staat begeven, hebben voor zichzelf en voor hun gezinsleden die zich op dat grondgebied bevinden, recht op uitkeringen en verstrekkingen, bedoeld in de wettelijke regeling van die Lid-Staat, mits:

(i) zij arbeidsgeschikt waren bij hun laatste aankomst op het grondgebied van genoemde Lid-Staat;

(ii) zij onderworpen waren aan de verplichte verzekering na hun laatste aankomst op genoemd grondgebied;

(iii) zij voldoen aan door de wettelijke regeling van genoemde Lid-Staat gestelde voorwaarden, de in het vorige artikel bedoelde samentelling van tijdvakken in aanmerking genomen.

Deze samentelling vindt evenwel slechts plaats voor zover niet meer dan een maand verstreken is tussen het einde van het tijdvak van verzekering of het daarmede gelijkgestelde tijdvak, dat vervuld werd krachtens de wettelijke regeling van de Lid-Staat op welks grondgebied de arbeider het laatst werkzaam was, en het begin van het tijdvak van verzekering van de Lid-Staat naar welks grondgebied hij zich begeeft.

(2) De bepalingen van de wettelijke regeling van een Lid-Staat volgens welke de toekenning van uitkeringen of verstrekkingen afhankelijk wordt gesteld van een voorwaarde met betrekking tot het land waar en het ogenblik waarop de aandoening is ontstaan, zijn niet van toepassing op werknemers of daarmede gelijkgestelden, die aan de in lid (1) van dit artikel genoemde voorwaarden voldoen en evenmin op hun gezinsleden, ongeacht het grondgebied van de Lid-Staat waar laatstgenoemden woonachtig zijn.

(3) Indien in de in het eerste lid van dit artikel bedoelde gevallen de werknemer of de daarmede gelijkgestelde niet aan de in de alinea's (i) tot en met (iii) van dat lid vermelde voorwaarden voldoet en wanneer bedoelde werknemer nog recht heeft op uitkeringen of verstrekkingen ingevolge de wettelijke regeling van de Lid-Staat op welks grondgebied hij het laatst verzekerd was voordat hij van woonplaats veranderde, of wanneer hij dit recht zou hebben indien hij zich op laatstgenoemd grondgebied bevond, kan het orgaan van deze Staat het orgaan van de woonplaats verzoeken de verstrekkingen te doen overeenkomstig de wettelijke regeling, toegepast door laatstgenoemd orgaan; deze verstrekkingen komen ten laste van het orgaan dat het verzoek heeft gedaan.

(4) De bepalingen van dit artikel laten onverlet de bepalingen van de wettelijke regeling van een Lid-Staat welke voor de werknemer of de daarmede gelijkgestelde gunstiger zijn.

Artikel 18

(1) Indien ingevolge de wettelijke regeling van een der Lid-Staten bij het verlenen van uitkeringen rekening wordt gehouden met het gemiddelde loon in een bepaald tijdvak, wordt het voor de berekening van deze uitkeringen in aanmerking genomen gemiddelde loon vastgesteld naar verhouding van de lonen welke zijn uitbetaald gedurende het tijdvak, vervuld krachtens de wettelijke regeling van deze Lid-Staat.

(2) Indien ingevolge de wettelijke regeling van een der Lid-Staten het bedrag van de uitkeringen wisselt naar gelang van het aantal gezinsleden, houdt het bevoegde orgaan bij de berekening van deze uitkeringen eveneens rekening met het aantal gezinsleden dat woonachtig is op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan die waar bedoeld orgaan zich bevindt.

Artikel 19

(1) Een werknemer of een daarmede gelijkgestelde die is aangesloten bij een orgaan van een der Lid-Staten en op het grondgebied van die Staat woonachtig is, heeft recht op uitkeringen of verstrekkingen gedurende een tijdelijk verblijf op het grondgebied van een andere Lid-Staat, wanneer zijn gezondheidstoestand onmiddellijke geneeskundige behandeling, met inbegrip van opname in een ziekenhuis, noodzakelijk maakt. Deze bepaling is eveneens van toepassing op een werknemer, die niet bij bedoeld orgaan is aangesloten, maar die recht heeft

op uitkeringen of verstrekkingen van dat orgaan of dat recht zou hebben, indien hij zich op het grondgebied van eerstgenoemde Staat zou bevinden.

(2) Een werknemer of een daarmede gelijkgestelde die recht op uitkeringen of verstrekkingen heeft verkregen ten laste van een orgaan van een der Lid-Staten en die op het grondgebied van bedoelde Staat woonachtig is, behoudt dat recht indien hij zijn woonplaats naar het grondgebied van een andere Lid-Staat overbrengt; vóór dat orgaan behoeft de arbeider echter de toestemming van het bevoegde orgaan dat naar behoren rekening houdt met de beweegredenen van die overbrenging.

(3) Wanneer een werknemer of een daarmede gelijkgestelde overeenkomstig de bepalingen van de vorige leden recht heeft op uitkeringen of verstrekkingen, worden de verstrekkingen gedaan door het orgaan van zijn verblijfplaats of van zijn nieuwe woonplaats overeenkomstig de bepalingen van de wettelijke regeling, welke door dat orgaan worden toegepast, in het bijzonder wat betreft de omvang en de wijze van verstrekking; de duur van deze verstrekkingen is evenwel gelijk aan die, voorzien in de wettelijke regeling van het bevoegde land.

(4) Indien de wettelijke regeling van het land waar het orgaan dat de verstrekkingen doet zich bevindt, in verschillende ziekte- en moederschapsverzekeringen voorziet, zijn de bepalingen met betrekking tot de handarbeiders in de staalindustrie van toepassing; indien echter bedoelde wettelijke regeling in een bijzonder stelsel voor de arbeiders in de mijnen en de daarmede gelijkgestelde bedrijven voorziet, wordt dit bijzondere stelsel op die arbeiders toegepast.

(5) In de gevallen, bedoeld in het eerste en tweede lid van dit artikel, worden prothesen, kunstmiddelen van grotere omvang en andere belangrijke verstrekkingen, behalve in onmiskenbare spoedgevallen, slechts verschaft als het bevoegde orgaan daartoe machtiging heeft verleend.

(6) In de gevallen, bedoeld in het eerste en tweede lid van dit artikel, worden de uitkeringen verstrekt overeenkomstig de wettelijke regeling van het bevoegde land.

(7) De bepalingen van de vorige leden zijn van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden wanneer zij tijdelijk op het grondgebied van een Lid-Staat verblijven of wanneer zij hun woonplaats overbrengen naar het grondgebied van een Lid-Staat, nadat zij ziek zijn geworden of zijn bevallen.

(8) Het recht op uitkeringen of verstrekkingen welke de gezinsleden van een arbeider als bedoeld in de leden (1) en (2) van dit artikel kunnen genieten, blijft onverlet.

Artikel 20

(1) De gezinsleden van een werknemer of een daarmede gelijkgestelde die:

(i) is aangesloten bij een orgaan van een der Lid-Staten of

(ii) tegenover een orgaan van een der Lid-Staten recht heeft op uitkeringen of verstrekkingen of

(iii) tegenover een orgaan van een der Lid-Staten recht op uitkeringen of verstrekkingen zou hebben, indien hij woonachtig was op het grondgebied, waar bedoeld orgaan zich bevindt,

genieten, indien zij woonachtig zijn op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan die op welks grondgebied het bevoegde orgaan gevestigd is, verstrekkingen alsof de arbeider bij het orgaan van hun woonplaats was aangesloten of alsof hij tegenover dat orgaan recht op verstrekkingen had. De omvang, de duur en de wijze van verstrekkingen van bedoelde verstrekkingen worden vastgesteld volgens de bepalingen van de wettelijke regeling welke dat orgaan toepast.

(2) Elk recht op verstrekking bedoeld in het vorige lid eindigt na verloop van een termijn van drie jaren na de datum van aankomst van de arbeider op het grondgebied van het land waar hij werkzaam zal zijn.

(3) De bepalingen van het vorige lid zijn niet van toepassing, wanneer de werknemer of de daarmede gelijkgestelde slechts tijdelijk op het grondgebied van het bevoegde land werkzaam is. De Administratieve Commissie zal het begrip tijdelijke werkzaamheid nader omschrijven.

(4) Wanneer de gezinsleden hun woonplaats overbrengen naar het grondgebied van het bevoegde land, genieten zij de verstrekkingen overeenkomstig de bepalingen van de wettelijke regelingen van dat land. Deze bepaling is eveneens van toepassing, wanneer de gezinsleden voor hetzelfde geval van ziekte en moederschap reeds verstrekkingen hebben genoten van de organen van de Lid-Staat, op welks grondgebied zij vóór hun verhuizing hebben gewoond; indien de wettelijke regeling, welke door het

bevoegde orgaan wordt toegepast, voorziet in een maximale duur voor de toekenning van verstrekkingen, wordt met het tijdvak, waarover onmiddellijk voor de overbrenging van de woonplaats verstrekkingen zijn verleend, rekening gehouden.

(5) Wanneer de gezinsleden als bedoeld in het eerste lid van dit artikel in het land van woonplaats beroepswerkzaamheden uitoefenen welke recht geven op verstrekkingen, zijn de bepalingen van dit artikel niet op hen van toepassing.

Artikel 21

Indien bij de toepassing van dit hoofdstuk een werknemer of een daarmede gelijkgestelde of een lid van zijn gezin op grond van de wettelijke regelingen van twee Lid-Staten recht op moederschap-uitkeringen zou kunnen doen gelden, is op de belanghebbende van toepassing de wettelijke regeling welke van kracht is op het grondgebied van de Lid-Staat alwaar de geboorte heeft plaatsgehad, waarbij, voor zover noodzakelijk, rekening wordt gehouden met de samentelling van tijdvakken, bedoeld in artikel 16 van deze Verordening.

Artikel 22

(1) Wanneer de rechthebbende op een pensioen of een rente, verschuldigd krachtens de wettelijke regelingen van meerdere Lid-Staten, woonachtig is op het grondgebied van een Lid-Staat waar zich een van de organen die dat pensioen of die rente verschuldigd zijn, bevindt en hij volgens de wettelijke regeling van deze Staat recht op verstrekkingen heeft, worden deze aan hemzelf en aan zijn gezinsleden gedaan door het orgaan van zijn woonplaats alsof hij in het genot was van een pensioen of rente, uitsluitend verschuldigd op grond van de wettelijke regeling van het land van zijn woonplaats. Genoemde verstrekkingen komen ten laste van het orgaan van de woonplaats.

(2) Wanneer de rechthebbende op een pensioen of een rente, verschuldigd krachtens de wettelijke regelingen van een of meer Lid-Staten, woonachtig is op het grondgebied van een Lid-Staat waar zich geen van de organen bevinden die dat pensioen of die rente verschuldigd zijn, worden de verstrekkingen in natura aan hemzelf en aan zijn gezinsleden gedaan door het orgaan van de woonplaats alsof hij in het genot was van een pensioen of rente, verschuldigd op grond van de wettelijke regeling van het land van zijn woonplaats, mits hij volgens deze wettelijke regeling en tenminste volgens een

van de wettelijke regelingen, krachtens welke het pensioen of de rente verschuldigd is, recht op die verstrekkingen heeft.

(3) Indien in de in het vorige lid genoemde gevallen de rechthebbende slechts recht heeft op een pensioen of rente van een enkele Lid-Staat, komen de verstrekkingen ten laste van het bevoegde orgaan van deze Staat. Indien daarentegen de rechthebbende op grond van de wettelijke regelingen van meerdere Lid-Staten recht heeft op een pensioen of rente, komen de verstrekkingen ten laste van het bevoegde orgaan van de Lid-Staat onder welks wetgeving de rechthebbende het langste verzekeringstijdvak heeft vervuld; indien volgens deze bepaling de verstrekkingen ten laste zouden komen van meerdere organen, komen zij ten laste van die organen waarbij de rechthebbende het laatst was aangesloten.

(4) Voor de toepassing van het tweede lid van dit artikel is artikel 19, leden (4) en (5), van deze Verordening in voorkomend geval van overeenkomstige toepassing.

(5) Wanneer de gezinsleden van een rechthebbende op een pensioen of rente verschuldigd krachtens de wettelijke regeling van een of meer Lid-Staten op het grondgebied van een andere Lid-Staat wonen dan die, waar de rechthebbende zelf woonachtig is, genieten zij de verstrekkingen alsof het gezinshoofd in hetzelfde land woonachtig was. Artikel 20 van deze Verordening is op hen van overeenkomstige toepassing.

(6) Een rechthebbende op een pensioen of een rente, verschuldigd krachtens de wettelijke regeling van een of meer Lid-Staten, of een lid van zijn gezin geniet de verstrekkingen gedurende een tijdelijk verblijf op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan het land van zijn woonplaats. Deze verstrekkingen worden gedaan door het orgaan van de verblijfplaats overeenkomstig de wettelijke regeling welke door dat orgaan wordt toegepast. Zij komen ten laste van dat orgaan, indien een van de organen welke het pensioen of de rente verschuldigd zijn, zich op het grondgebied bevindt van het land waar de rechthebbende of zijn gezinslid verstrekkingen geniet. Zo niet, dan blijven zij ten laste van het orgaan zoals dit is aangeduid in de bepalingen van de laatste volzin van lid (1) of in de bepalingen van lid (3) van dit artikel; in dat geval is artikel 19, lid (5) van deze Verordening van overeenkomstige toepassing.

(7) Indien, ter dekking van de verstrekkingen, de wettelijke regeling van een Lid-Staat voorziet in premie- of bijdrage-inhoudingen ten laste van

degene die een pensioen of rente geniet, is het orgaan dat het pensioen of de rente verschuldigd is en tot welks last de verstrekkingen komen, gemachtigd in de in dit artikel bedoelde gevallen tot die inhoudingen over te gaan.

Artikel 23

(1) De verstrekkingen gedaan krachtens artikel 19, leden (1), (2) en (7), artikel 20, lid (1), artikel 22, leden (2), (3), (5) en de laatste volzin van lid (6) van deze Verordening worden vergoed aan de organen welke deze hebben verstrekt.

(2) Wat betreft de verstrekkingen welke volgens artikel 19, artikel 22, leden (2), (3) en de laatste volzin van lid (6) zijn gedaan, is het bevoegde orgaan gehouden de kosten van genoemde verstrekkingen te vergoeden.

(3) Wat betreft de verstrekkingen, welke zijn gedaan aan de gezinsleden als bedoeld in artikel 20, lid (1), en artikel 22, lid (5), is het bevoegde orgaan gehouden een bedrag te vergoeden, gelijk aan 3/4 van de in verband met genoemde verstrekkingen gedane uitgaven.

(4) De vergoeding wordt vastgesteld en vindt plaats overeenkomstig de door de Administratieve Commissie vast te stellen regelen.

(5) De bevoegde autoriteiten van twee of meer Lid-Staten kunnen, met name indien zulks tot vereenvoudiging zou kunnen leiden, overeenkomen dat tussen de organen van hun landen geen vergoeding zal plaatsvinden.

Tweede hoofdstuk

Invaliditeit

Artikel 24

(1) De uitkeringen waarop een verzekerde recht heeft, worden overeenkomstig de volgende artikelen vastgesteld naargelang de verzekerde tijdvakken heeft vervuld:

- (a) uitsluitend op grond van wettelijke regelingen van het type A volgens welke de uitkeringen in geval van invaliditeit in

beginsel worden berekend onafhankelijk van de duur van de vervulde tijdvakken;

- (b) uitsluitend op grond van wettelijke regelingen van het type B volgens welke de uitkeringen in geval van invaliditeit in beginsel worden berekend naar de duur van de vervulde tijdvakken;
- (c) op grond van wettelijke regelingen van het type A en het type B.

(2) Bijlage F van deze Verordening bevat voor elke Lid-Staat een opgave van de wettelijke regelingen van het type A en die van het type B, welke op zijn grondgebied of op een deel daarvan van kracht zijn op het tijdstip van vaststelling van deze Verordening. Iedere Lid-Staat zal overeenkomstig artikel 54, lid (1), van deze Verordening mededeling doen van elke wijziging welke als gevolg van een nieuwe wettelijke regeling in Bijlage F dient te worden aangebracht. Deze mededeling zal worden gedaan binnen een termijn van drie maanden na de bekendmaking van genoemde wettelijke regeling.

Artikel 25

In de gevallen als bedoeld in artikel 24, lid (1), onder (a) kunnen de verdragen inzake sociale zekerheid bijzondere bepalingen bevatten welke afwijken van de in artikel 26 van deze Verordening vastgestelde regelen.

Artikel 26

(10) In de andere dan de in artikel 25 van deze Verordening bedoelde gevallen zijn de bepalingen van het derde hoofdstuk van overeenkomstige toepassing.

(2) Wanneer in een Lid-Staat de invaliditeitsverzekering in werking is getreden na de ouderdomsverzekering, worden de krachtens de wettelijke regeling van bedoelde Lid-Staat vervulde tijdvakken van ouderdomsverzekering en daarmee gelijkgestelde tijdvakken beschouwd als tijdvakken welke in de invaliditeitsverzekering van hetzelfde land werden vervuld, ongeacht of het tijdvakken betreft welke voor dan wel na de inwerkingtreding van de invaliditeitsverzekering zijn vervuld.

(3) Indien een verzekerde na schorsing van het pensioen of de invaliditeitsuitkering zijn recht her-

krijgt, wordt de uitbetaling van de uitkeringen her- vat door het lichaam, dat het oorspronkelijk toegekende pensioen of de oorspronkelijk toegekende invaliditeitsuitkering verschuldigd was. Indien na intrekking van het pensioen of de invaliditeitsuitkering de toestand van de verzekerde de toekenning van een pensioen of een invaliditeitsuitkering rechtvaardigt, wordt deze toegekend volgens de regelen welke van toepassing zouden zijn, indien niet eerder een pensioen of een uitkering was toegekend.

(4) Indien volgens de wettelijke regeling van een der Lid-Staten het bedrag van de uitkering wisselt naar gelang van het aantal gezinsleden, houdt het orgaan dat de uitkering vaststelt bij de berekening daarvan eveneens rekening met het aantal gezinsleden dat woonachtig is op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan die waar bedoeld orgaan zich bevindt.

(5) De uitkering wordt in voorkomend geval omgezet in een ouderdomspensioen volgens de wettelijke regeling krachtens welke zij werd toegekend; op dat pensioen zijn de bepalingen van het derde hoofdstuk van toepassing.

Derde hoofdstuk

Ouderdom en overlijden (pensioenen)

Artikel 27

(1) Wanneer een verzekerde achtereenvolgens of afwisselend aan de wettelijke regeling van twee of meer Lid-Staten onderworpen is geweest, worden met het oog op het verkrijgen, het behoud of het herstel van het recht op uitkeringen de tijdvakken van verzekering en de daarmee gelijkgestelde tijdvakken, vervuld krachtens de wettelijke regeling van elk der Lid-Staten, voor zover zij niet samen- vallen, samengeteld.

(2) Wanneer de wettelijke regeling van een Lid-Staat de toekenning van bepaalde uitkeringen afhankelijk stelt van de voorwaarde, dat de tijdvakken van verzekering zijn vervuld in een aan een bijzonder stelsel onderworpen beroep, dan worden om voor deze uitkeringen in aanmerking te komen alleen de tijdvakken welke vervuld zijn krachtens de overeenkomstige regelingen der andere Lid-Staten en de tijdvakken, welke in hetzelfde beroep krachtens andere regelingen van die Lid-Staten zijn vervuld, voor zover zij niet samen- vallen, samengeteld. Indien de verzekerde ondanks de samentelling van genoemde tijdvakken niet

voldoet aan de voorwaarden om deze uitkeringen te kunnen genieten, worden de desbetreffende tijdvakken eveneens samengeteld om in aanmerking te komen voor de uitkeringen volgens het algemeen stelsel van die Lid-Staten.

Artikel 28

(1) De uitkeringen waarop een verzekerde als bedoeld in artikel 27 van deze Verordening, of zijn nagelaten betrekkingen, op grond van de wettelijke regelingen van de Lid-Staten krachtens welke de verzekerde de tijdvakken van verzekering of de daarmee gelijkgestelde tijdvakken heeft vervuld, aanspraak kunnen maken, worden op de volgende wijze vastgesteld:

- (a) Het orgaan van elk der Lid-Staten bepaalt overeenkomstig de eigen wettelijke regeling of de belanghebbende, de in het vorige artikel bedoelde samentelling van tijdvakken in aanmerking genomen, aan de voorwaarden voldoet om aanspraak te kunnen maken op de in die wettelijke regeling bedoelde uitkeringen;
- (b) indien krachtens de vorige alinea een recht op uitkering bestaat, berekent bedoeld orgaan eerst het bedrag van de uitkering waarop de belanghebbende recht zou hebben, indien alle tijdvakken van verzekering of daarmee gelijkgestelde tijdvakken samengeteld op de in het vorige artikel aangegeven wijze, uitsluitend krachtens de eigen wettelijke regeling zouden zijn vervuld; op basis van genoemd bedrag bepaalt het orgaan het bedrag van de verschuldigde uitkering naar gelang van de verhouding van de duur van de tijdvakken welke vóór het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd volgens de eigen wettelijke regeling zijn vervuld tot de duur van de tijdvakken welke krachtens de wettelijke regelingen van alle betrokken Lid-Staten zijn vervuld; dit bedrag vormt de uitkering welke door het betrokken orgaan aan de belanghebbende is verschuldigd;
- (c) indien uit de wettelijke regeling van een der Lid-Staten voortvloeit dat de berekening der uitkeringen gebaseerd wordt op een gemiddeld loon, een gemiddelde premie of bijdrage of een gemiddelde verhoging dan wel op de verhouding welke gedurende de vervulde tijdvakken van premie- of bijdragebetaling heeft bestaan tussen het bruto-loon van de belanghebbende en het

gemiddelde bruto-loon van alle verzekerden met uitzondering van de leerlingen, worden deze gemiddelden of verhoudingsgetallen voor de berekening van de uitkering welke ten laste komt van het orgaan van deze Staat, uitsluitend vastgesteld op basis van de tijdvakken van verzekering of daarmee gelijkgestelde tijdvakken welke krachtens de wettelijke regeling van genoemde Lid-Staat zijn vervuld, of van het bruto-loon van de belanghebbende over de tijdvakken. Indien volgens de wettelijke regeling van een der Lid-Staten de uitkeringen worden berekend in verhouding tot het loon of de betaalde premiën of bijdragen worden de lonen dan wel de premiën of bijdragen welke betrekking hebben op tijdvakken van verzekering welke krachtens stelsels van de andere Lid-Staten zijn vervuld, in aanmerking genomen door het orgaan dat de uitkeringen vaststelt, op basis van het gemiddelde der lonen dan wel de premiën of bijdragen voor de krachtens zijn eigen stelsel vervulde tijdvakken van verzekering. Bij elke wettelijke regeling worden de regelen inzake de herwaardering in aanmerking genomen, onverminderd de werkwijze die bij nadere verordening ter voorkoming van dubbele herwaardering zal kunnen worden vastgesteld;

- (d) indien het bedrag van de uitkering volgens de wettelijke regeling van een der Lid-Staten wisselt naar gelang van het aantal gezinsleden, wordt door het orgaan dat deze uitkering vaststelt bij de berekening van de uitkering eveneens rekening gehouden met het aantal gezinsleden dat op het grondgebied woonachtig is van een andere Lid-Staat dan die, waar genoemd orgaan zich bevindt;
- (e) indien de belanghebbende, de in het vorige artikel bedoelde samentelling van tijdvakken in aanmerking genomen, op een bepaald tijdstip niet aan de voorwaarden, door alle op hem van toepassing zijnde wettelijke regelingen gesteld, voldoet, doch slechts voldoet aan de door een of meer wettelijke regelingen gestelde voorwaarden, wordt het bedrag van de uitkering vastgesteld overeenkomstig alinea (b) van dit lid; indien echter op deze wijze recht wordt verkregen ten opzichte van ten minste twee wettelijke regelingen en het niet noodzakelijk is een beroep te doen op de tijdvakken welke zijn vervuld krachtens wettelijke regelingen aan welke voorwaarden

niet is voldaan, wordt voor de toepassing van alinea (b) van dit lid met deze tijdvakken geen rekening gehouden;

(f) indien de belanghebbende op een bepaald tijdstip niet aan de voorwaarden, door alle op hem van toepassing zijnde wettelijke regelingen gesteld, voldoet, doch wel voldoet aan de voorwaarden van een dezer wettelijke regelingen zonder dat het noodzakelijk is een beroep te doen op de tijdvakken welke zijn vervuld onder een of meer der andere wettelijke regelingen, wordt het bedrag van de uitkering vastgesteld uitsluitend krachtens de wettelijke regeling waaraan recht kan worden ontleend, waarbij alleen rekening wordt gehouden met de tijdvakken welke krachtens die wettelijke regeling zijn vervuld;

(g) in de gevallen bedoeld in de alinea's (e) en (f) van dit lid worden uitkeringen welke reeds zijn vastgesteld, herzien overeenkomstig de bepalingen van alinea (b) van dit lid, naargelang aan de voorwaarden gesteld door een of meer andere wettelijke regelingen is voldaan, de in het vorige artikel bedoelde samentelling van tijdvakken in aanmerking genomen.

(2) De wijze van toepassing van lid (1) van dit artikel, in het bijzonder met betrekking tot de handhaving van de rechten van degene die in het genot is van een pensioen toegekend krachtens een wettelijke regeling, ten opzichte van een andere wettelijke regeling krachtens welke nog geen rechten zijn geopend, zal in een nadere verordening worden vastgesteld.

(3) Indien het bedrag van de uitkering waarop de belanghebbende zonder toepassing van artikel 27 en uitsluitend op grond van de krachtens de wettelijke regeling van een Lid-Staat vervulde tijdvakken van verzekering en daarmee gelijkgestelde tijdvakken aanspraak kan maken, hoger is dan het totaalbedrag van de uit de toepassing van de vorige leden van dit artikel voortvloeiende uitkeringen, heeft hij van de zijde van het orgaan van deze Staat recht op een aanvulling gelijk aan het verschil. Indien de belanghebbende recht heeft op aanvullingen vanwege organen van twee of meer Lid-Staten, ontvangt hij slechts de hoogste aanvulling. De kosten van deze aanvulling worden verdeeld over de organen van genoemde Staten, waarbij rekening wordt gehouden met de aanvullingen die door elk van hen uitgekeerd hadden moeten worden; de wijze waarop deze verdeling geschiedt, zal door een nadere verordening geregeld worden.

(4) Onverminderd het bepaalde in alinea (f) van lid (1) van dit artikel kunnen de belanghebbenden die zich op de bepalingen van dit hoofdstuk kunnen beroepen, geen aanspraak doen gelden op een pensioen uitsluitend krachtens bepalingen van de wettelijke regeling van één Lid-Staat.

Vierde hoofdstuk

Arbeidsongevallen en beroepsziekten

Artikel 29

(1) Iedere werknemer of daarmee gelijkgestelde die het slachtoffer is geworden van een arbeidsongeval of een beroepsziekte

(a) op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan dat van het bevoegde land,

(b) dan wel op het grondgebied van het bevoegde land

(i) en die zijn woonplaats overbrengt naar het grondgebied van een andere Lid-Staat;

(ii) of wiens toestand tijdens een tijdelijk verblijf op zodanig grondgebied onmiddellijk geneeskundige hulp, met inbegrip van ziekenhuisverpleging, noodzakelijk maakt,

geniet ten laste van het bevoegde orgaan verstrekkingen welke gedaan worden door het orgaan van de verblijfplaats of van de woonplaats. In geval van overbrenging van de woonplaats dient de arbeider vóór de overbrenging de toestemming te verkrijgen van het bevoegde orgaan dat naar behoren rekening houdt met de beweegredenen van deze overbrenging.

(2) Ten aanzien van de omvang en de duur van verstrekkingen en de wijze waarop zij in de in het vorige lid bedoelde gevallen worden gedaan, is artikel 19, leden (3), (4) en (5), van deze Verordening van overeenkomstige toepassing.

(3) Indien op het grondgebied van de Lid-Staat waar de arbeider zich bevindt, geen verzekering inzake arbeidsongevallen of beroepsziekten bestaat of indien een zodanige verzekering wel bestaat doch niet voorziet in organen voor het doen van verstrekkingen, worden deze verstrekkingen gedaan door het orgaan van de verblijfplaats of van de woonplaats dat voor het doen van verstrekkingen in geval van ziekte verantwoordelijk is.

(4) Indien een wettelijke regeling het geheel kosteloos doen van verstrekkingen daarvan afhankelijk stelt dat de rechthebbende van de door de werkgever opgerichte medische dienst gebruik maakt, worden de verstrekkingen, toegekend overeenkomstig de vorige leden van dit artikel, geacht door een zodanige medische dienst te zijn gedaan.

(5) Indien de regeling inzake schadeloosstelling wegens arbeidsongevallen van het bevoegde land niet het karakter van een verplichte verzekering bezit, wordt het doen van verstrekkingen overeenkomstig de bepalingen van de vorige leden van dit artikel geacht op verzoek van het bevoegde orgaan te zijn geschied.

(6) De verstrekkingen, gedaan in de in lid (1) van dit artikel bedoelde gevallen, worden aan de organen welke deze hebben gedaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 23, leden (2), (4) en (5) van deze Verordening vergoed.

(7) In de in lid (1) van dit artikel bedoelde gevallen worden de uitkeringen verstrekt ten laste van het bevoegde orgaan overeenkomstig de wettelijke regeling welke op dat orgaan van toepassing is en op de door de bevoegde autoriteiten van de belanghebbende Lid-Staten eventueel in onderling overleg vast te stellen wijze.

Artikel 30

(1) Indien de wettelijke regeling van een der Lid-Staten met betrekking tot de vaststelling van de graad van ongeschiktheid in geval van een arbeidsongeval of een beroepsziekte uitdrukkelijk of stilzwijgend bepaalt, dat arbeidsongevallen of beroepsziekten welke zich op een vroeger tijdstip hebben voorgedaan, in aanmerking worden genomen, dan worden de arbeidsongevallen en beroepsziekten welke zich op een vroeger tijdstip onder de wettelijke regeling van een andere Lid-Staat hebben voorgedaan, in aanmerking genomen alsof zij zich onder de wettelijke regeling van eerstgenoemde Lid-Staat hebben voorgedaan.

(2) Ten aanzien van de uitkeringen is artikel 18 van deze Verordening van toepassing.

Artikel 31

In een nadere Verordening zal, rekening houdend met het in lid (1) van artikel 11 van deze Verorde-

ning bedoelde beginsel het orgaan worden aange-
wezen ten laste waarvan de uitkeringen zullen
worden toegekend, indien:

- (a) een persoon die voor een beroepsziekte van de zijde van het bevoegde orgaan van een der Lid-Staten een schadeloosstelling heeft ontvangen, voor een beroepsziekte van dezelfde aard recht op uitkeringen krachtens de wettelijke regeling van een andere Lid-Staat doet gelden;
- (b) het een beroepsziekte betreft waarvoor krachtens een wettelijke regeling van twee of meer Lid-Staten schadeloosstelling ontvangen kan worden.

Vijfde hoofdstuk

Uitkeringen bij overlijden

Artikel 32

(1) Wanneer een werknemer of een daarmede gelijkgestelde achtereenvolgens of afwisselend aan de wettelijke regeling van twee of meer Lid-Staten onderworpen is geweest, worden met het oog op het verkrijgen, het behoud of het herstel van het recht op de uitkeringen bij overlijden krachtens andere wettelijke regelingen dan die betreffende arbeidsongevallen en beroepsziekten, de tijdvakken van verzekering en de daarmede gelijkgestelde tijdvakken, vervuld krachtens de wettelijke regeling van elk der Lid-Staten, voor zover zij niet samenvallen, samengeteld.

(2) Wanneer een werknemer of een daarmede gelijkgestelde die onderworpen is aan de wettelijke regeling van een Lid-Staat, of een rechthebbende op een pensioen of een rente dan wel een gezinslid overlijdt op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan het bevoegde land, wordt het overlijden geacht te hebben plaatsgevonden op het grondgebied van dit land.

(3) Het bevoegde orgaan neemt de uitkering bij overlijden voor zijn rekening ook indien de rechthebbende zich op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan het bevoegde land bevindt.

(4) De leden (2) en (3) van dit artikel zijn eveneens van toepassing in de gevallen van overlijden als gevolg van een arbeidsongeval of een beroepsziekte.

Zesde hoofdstuk

Werkloosheid*Artikel 33*

(1) Wanneer een werknemer of een daarmede gelijkgestelde achtereenvolgens of afwisselend aan de wettelijke regeling van twee of meer Lid-Staten onderworpen is geweest, worden met het oog op het verkrijgen, het behoud of het herstel van het recht op uitkeringen de tijdvakken van verzekering en daarmede gelijkgestelde tijdvakken, vervuld krachtens de wettelijke regeling van elk der Lid-Staten, voor zover zij niet samenvallen, samengeteld.

(2) Indien de wettelijke regeling van een der Lid-Staten inzake een op premie- of bijdragebetaling steunend stelsel de toekenning van de uitkeringen afhankelijk stelt van het vervullen van tijdvakken van verzekering of daarmede gelijkgestelde tijdvakken, worden door het bevoegde orgaan, voor zover zulks noodzakelijk is, de tijdvakken van arbeid en de daarmede gelijkgestelde tijdvakken, vervuld op het grondgebied van andere Lid-Staten die geen op premie- of bijdragebetaling steunend stelsel kennen, als zodanig in aanmerking genomen, mits deze tijdvakken van arbeid en daarmede gelijkgestelde tijdvakken als tijdvakken van verzekering of daarmede gelijkgestelde tijdvakken zouden zijn beschouwd, indien zij door de loonarbeider op het grondgebied van eerstgenoemde Staat waren vervuld.

(3) Indien de wettelijke regeling van een der Lid-Staten inzake een niet op premie- of bijdragebetaling steunend stelsel de toekenning van uitkeringen afhankelijk stelt van het vervullen van tijdvakken van arbeid of daarmede gelijkgestelde tijdvakken of van tijdvakken van wonen, worden door het bevoegde orgaan, voor zover zulks noodzakelijk is, de tijdvakken van arbeid en daarmede gelijkgestelde tijdvakken welke op het grondgebied van de andere Lid-Staten zijn vervuld, beschouwd als tijdvakken van arbeid of daarmede gelijkgestelde tijdvakken of tijdvakken van wonen welke krachtens de wettelijke regeling van eerstgenoemde Staat zijn vervuld.

(4) De voorgaande leden van dit artikel zijn slechts van toepassing, indien de arbeider in het land waarvan de wettelijke regeling op hem van toepassing is, nadat hij daar voor het laatst is binnengekomen, werkzaam is geweest.

(5) Wanneer een werknemer of een daarmede gelijkgestelde zijn woonplaats van het grondgebied van een der Lid-Staten overbrengt naar het grond-

gebied van een andere Lid-Staat welke een niet op premie- of bijdragebetaling steunend stelsel kent, kan de toekenning van bepaalde uitkeringen niet afhankelijk worden gesteld van een langer tijdvak van wonen dan geëist wordt met betrekking tot de onderdanen van de tweede Staat die in dat land zelf van woonplaats veranderen.

Artikel 34

(1) Indien volgens de wettelijke regeling van een der Lid-Staten het bedrag van de uitkering wisselt naar gelang van de hoogte van het laatst genoten loon, houdt het bevoegde orgaan van die Staat met het oog op de berekening van de uitkering, voor zover zulks noodzakelijk is, rekening met het gebruikelijke loon voor soortgelijke of gelijkwaardige arbeid in de woonplaats van de werkloze in plaats van met het door de betrokkene voor op het grondgebied van een andere Lid-Staat verrichte arbeid werkelijk verdiende loon.

(2) Indien volgens de wettelijke regeling van een der Lid-Staten het bedrag van de uitkering wisselt naar gelang van het aantal gezinsleden zelfs indien dezen niet tot de huishouding van de rechtgebende behoren, wordt bij de berekening van de uitkering door het bevoegde orgaan eveneens rekening gehouden met het aantal gezinsleden, dat verblijf houdt op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan die, waar dat orgaan zich bevindt.

Artikel 35

(1) Een werkloze die krachtens de wettelijke regeling van een der Lid-Staten, of krachtens deze Verordening recht op uitkering heeft verkregen en vervolgens zijn woonplaats naar het grondgebied van een andere Lid-Staat overbrengt, behoudt dit recht gedurende ten hoogste een tijdvak, niet langer dan de kortste der hieronder vermelde termijnen:

- (a) vier maanden te rekenen van de datum, waarop de woonplaats werd overgebracht, af;
- (b) vijf maanden te rekenen van de datum, waarop het recht op uitkering is geopend, af;
- (c) het tijdvak gedurende hetwelk hij krachtens de wettelijke regeling van het land, waar hij het laatst werkzaam is geweest, recht zou hebben op uitkeringen.

(2) Het in het vorige lid bedoelde behoud van het recht op uitkering is afhankelijk van een door het

bevoegde orgaan en het orgaan van de nieuwe woonplaats van de werkloze in onderling overleg te verlenen toestemming. Deze toestemming kan niet worden geweigerd, indien de werkloze van verblijfplaats is veranderd teneinde zich te begeven naar het land waarvan hij onderdaan is of waar hij onmiddellijk vóór de aanvang van zijn laatste betrekking gedurende een tijdvak van ten minste drie maanden woonde of waar zijn gezin sedert ten minste drie maanden woonachtig is. Bedoelde toestemming kan evenmin worden geweigerd op grond van andere redenen welke door de Administratieve Commissie nader zullen worden omschreven, in het bijzonder in het geval van aanbidding van arbeid, welke voldoet aan de door de genoemde Commissie ter voorkoming van misbruik omschreven voorwaarden.

(3) De uitkeringen waarop de werkloze krachtens dit artikel recht heeft, worden hem verleend door het orgaan van de woonplaats overeenkomstig de wettelijke regeling welke door dat orgaan wordt toegepast.

(4) De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op uitkeringen welke in voorkomend geval zouden worden toegekend aan de vrijwillig werklozen of aan de arbeiders die zijn ontslagen op grond van beweegredenen welke het verbreken van het dienstverband rechtvaardigen en in alle gevallen waarin de arbeider minder dan drie maanden op het grondgebied van het desbetreffende land werkzaam is geweest.

(5) Zolang de werkloze zich op de bepalingen van dit artikel kan beroepen, kan hij geen recht doen gelden op werkloosheidsuitkeringen op grond van enige bepaling van de wettelijke regeling van het land van zijn woonplaats.

Artikel 36

(1) De toepassing van artikel 33, leden (2) en (3) en van artikel 35 is voor zover zulks blijkt uit bijlage C van deze Verordening beperkt tot de werknemers van erkende vakbekwaamheid in de kolennij- en staalindustrie.

(2) Die beperking brengt ten opzichte van de onderdanen van de Lid-Staten vermeld in bijlage C, alsmede ten opzichte van staatlozen of vluchtelingen die op het grondgebied van deze Staten wonen, dezelfde beperking mee van de zijde van de andere Lid-Staten.

(3) Deze beperking kan te allen tijde ongedaan worden gemaakt door een kennisgeving overeenkomstig artikel 54, lid (1), van deze Verordening. Een zodanige kennisgeving treedt in werking op de

eerste dag van de derde maand volgende op de maand waarin zij werd ontvangen; zij brengt echter generlei wijziging in de bestaande aanspraken op uitkering, indien de werkloosheid voor genoemde datum een aanvang heeft genomen.

Artikel 37

(1) Met betrekking tot de in artikel 35 van deze Verordening bedoelde werkloosheidsuitkeringen is het orgaan van het land waarin de arbeider het laatst werkzaam is geweest, gehouden aan het orgaan dat deze uitkeringen heeft verleend, een bedrag te vergoeden gelijk aan 85 % van het werkelijke bedrag dier uitkeringen.

(2) Het in lid (1) van dit artikel bedoelde percentage kan in onderlinge overeenstemming tussen twee Lid-Staten worden gewijzigd.

(3) In afwijking van het eerste lid van dit artikel en als overgangsmaatregel bedoeld, bedraagt de vergoeding:

— 60 procent voor de eerste vijf jaren volgende op de inwerkingtreding van deze Verordening,

— 70 procent voor de volgende vijf jaren

van het bedrag der uitkering waarin de wetgeving van elk der in Bijlage C genoemde Lid-Staten voorziet. Gedurende deze perioden is het bedrag van de aan de werkloze arbeider verschuldigde uitkering gelijk aan de som van:

— het door het orgaan van het land waarin de werknemer het laatst werkzaam is geweest, te vergoeden bedrag, en

— een aanvulling gelijk aan het eventuele verschil tussen het bedrag van de uitkering waarop de belanghebbende recht zou hebben krachtens de wetgeving van het land van zijn nieuwe woonplaats, indien hij zijn laatste werkkring op het grondgebied van dat land zou hebben gehad en het bedrag dat door het orgaan van het land waarin hij het laatst werkzaam is geweest, dient te worden vergoed. Deze aanvulling komt ten laste van het orgaan van het land van de nieuwe woonplaats.

De bepalingen van artikel 34 van deze Verordening zijn van overeenkomstige toepassing op de berekening van de uitkering waarop de belanghebbende recht zou hebben overeenkomstig de bepalingen der wetgeving van het land van zijn nieuwe woonplaats.

(4) De toepassing van het voorgaande lid brengt ten aanzien van de onderdanen van de in Bijlage C genoemde Lid-Staat alsmede van de staatzonderlingen en vluchtelingen die op het grondgebied van deze Staat wonen, dezelfde regeling inzake vergoeding van de zijde van de andere Lid-Staat mede.

(5) Met betrekking tot het opheffen van de in het derde lid van dit artikel bedoelde afwijking is het derde lid van artikel 36 van deze Verordening van overeenkomstige toepassing.

Artikel 38

Met betrekking tot de vergoedingen bedoeld in artikel 37 is artikel 23, lid (4) en (5), van deze Verordening van overeenkomstige toepassing.

Zevende hoofdstuk

Kinderbijslagen

Artikel 39

Indien de wettelijke regeling van een der Lid-Staten het verkrijgen van het recht op kinderbijslagen afhankelijk stelt van de vervulling van tijdvakken van arbeid, van beroepswerkzaamheden of van daarmee gelijkgestelde tijdvakken, houdt het bevoegde orgaan van deze Staat, voor zover zulks noodzakelijk is, rekening met alle op het grondgebied van elk der Lid-Staten vervulde tijdvakken.

Artikel 40

(1) Een werknemer of een daarmee gelijkgestelde, werkzaam op het grondgebied van een Lid-Staat, die kinderen heeft die op het grondgebied van een andere Lid-Staat woonachtig zijn dan wel daar worden opgevoed, heeft voor deze kinderen recht op kinderbijslag overeenkomstig de wettelijke regeling van eerstgenoemde Staat tot ten hoogste het bedrag van de bijslagen welke ingevolge de wettelijke regeling van laatstgenoemde Staat worden verleend.

(2) De vergelijking van de kinderbijslagbedragen ingevolge de twee wettelijke regelingen, bedoeld in het vorige lid, geschiedt aan de hand van het totale aantal der kinderen die van hetzelfde gezinshoofd afhankelijk zijn. Indien de wettelijke regeling van het land waar de kinderen wonen of wor-

den opgevoed, voorziet in verschillende bedragen voor verschillende groepen van arbeiders, worden de bedragen in aanmerking genomen welke op de arbeider van toepassing zouden zijn, indien hij op het grondgebied van bedoeld land werkzaam zou zijn.

(3) Binnen de grenzen, door de toepasselijke wettelijke regeling gesteld, wordt in dit artikel onder „kinderen” verstaan:

(a) wettige, gewettigde, natuurlijke erkende en aangenomen kinderen en ouderloze kleinkinderen van de arbeider;

(b) wettige, gewettigde, natuurlijke erkende en aangenomen kinderen en ouderloze kleinkinderen van de echtgenote van de arbeider op voorwaarde, dat zij tot de huishouding van de arbeider behoren in het land waar zijn gezin woonachtig is.

(4) De in lid (1) van dit artikel bedoelde kinderbijslagen worden uitgekeerd op grond van tijdvakken van arbeid en daarmee gelijkgestelde tijdvakken.

(5) De bepalingen van de leden (2) en (3) van artikel 20 van deze Verordening zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 41

(1) Zelfs in het geval dat het bepaalde in artikel 6, lid (2), alinea (e) niet wordt toegepast, laat artikel 40 van deze Verordening onverlet de bepalingen van bilaterale verdragen inzake sociale zekerheid welke op de datum van de inwerkingtreding van deze Verordening reeds bestaan, voor zover krachtens genoemde bepalingen hogere kinderbijslagbedragen worden toegekend dan die welke voortvloeien uit de toepassing van artikel 40. Wanneer evenwel een bevoegd land dat door een zodanig verdrag is gebonden, na de datum van inwerkingtreding van deze Verordening de kinderbijslagbedragen verhoogt, worden deze verhogingen slechts in onderling overleg tussen de betrokken Lid-Staten toegepast.

(2) Artikel 40 van deze Verordening laat de bepalingen van de wettelijke regeling van elk der Lid-Staten welke voor de betreffende arbeider gunstig zijn, onverlet.

Artikel 42

(1) Indien de wettelijke regeling van het bevoegde land in geval van overlijden van de kostwinner voorziet in kinderbijslagen ten behoeve van diens kinderen, hebben ook de kinderen die op het grondgebied van een andere Lid-Staat wonen of worden opgevoed, recht op deze bijslagen tot ten hoogste het totale bedrag van de kinderbijslagen en wezenpensioenen voorzien in de wettelijke regeling van laatstgenoemde Staat of, indien deze wettelijke regeling slechts voorziet in één van die uitkeringen, tot ten hoogste het bedrag van die uitkering. Indien de wettelijke regeling van het bevoegde land in bovenbedoeld geval voorziet zowel in kinderbijslagen als in wezenpensioenen, zal het totale bedrag van die uitkeringen in aanmerking worden genomen om vast te stellen in hoeverre de kinderbijslagen zullen worden overgemaakt.

(2) Indien de wettelijke regeling van het bevoegde land voorziet in kinderbijslagen voor degenen die in het genot zijn van een pensioen of een rente, hebben degenen die in het genot zijn van een pensioen of rente en die op het grondgebied van een andere Lid-Staat woonachtig zijn eveneens recht op deze bijslagen tot ten hoogste het totale bedrag van de in de wettelijke regeling van laatstgenoemde Staat bedoelde kinderbijslagen en verhogingen van of bijslagen op pensioenen of renten voor kinderen, of indien deze wettelijke regeling slechts in één van die uitkeringen voorziet, tot ten hoogste het bedrag van die uitkering.

(3) In de in de vorige leden bedoelde gevallen zijn artikel 40, leden (2) en (3), en artikel 41 van deze Verordening van overeenkomstige toepassing. De bijslagen worden evenwel slechts verstrekt gedurende een tijdvak van ten hoogste 30 maanden na, in het geval bedoeld in lid (1), het overlijden van de kostwinner en, in het geval bedoeld in lid (2), de toekenning van het pensioen of van de rente.

Achtste hoofdstuk

Administratieve Commissie*Artikel 43*

Er zal een Administratieve Commissie worden ingesteld, welke tot taak heeft:

(a) alle vraagstukken van administratieve of interpretatieve aard, voortvloeiende uit de bepalingen van deze Verordening, van latere aanvullende verordeningen of van enige

overeenkomst te sluiten in het kader daarvan, te regelen, onverminderd het recht der betrokken autoriteiten, organen en personen om gebruik te maken van de rechtsmiddelen en zich te wenden tot de rechterlijke autoriteiten bedoeld in de wettelijke regelingen van de Lid-Statens, in deze Verordening en in het Verdrag;

(b) op verzoek van de bevoegde autoriteiten en organen van een Lid-Staat alle stukken welke betrekking hebben op de uitvoering van deze Verordening, met name verzoeken ingediend door personen die de voordelen van deze Verordening kunnen genieten, te laten vertalen;

(c) de samenwerking op het gebied van de sociale zekerheid te bevorderen en te verstevigen, in het bijzonder met het oog op activiteiten in het gemeenschappelijk belang op het terrein van de gezondheid en op maatschappelijk terrein;

(d) tot clearing over te gaan met betrekking tot de betaling der vergoedingen tussen de betrokken organen van de Lid-Statens, voortvloeiende uit de toepassing van artikel 23, van artikel 29, lid (6), en van artikel 37 van deze Verordening over te gaan, tenzij tussen de bevoegde autoriteiten van twee of meer Lid-Statens overeenstemming wordt bereikt over rechtstreekse betaling van de vergoeding tussen de betrokken organen onderling; voorts overeenkomstig de bepalingen van de latere Verordening die de administratieve modaliteiten voor de toepassing van deze Verordening zal vaststellen, ten behoeve van de Lid-Statens welke bevoegde autoriteiten zulks onderling overeengekomen mochten zijn, bij de autoriteiten en organen der betreffende Lid-Statens de gegevens na te gaan ten behoeve van het opmaken van de rekeningen betreffende de lasten van de afzonderlijke organen der Lid-Statens en de jaarlijkse afrekeningen tussen deze organen onderling op te stellen;

(e) alle overige taken te verrichten, welke krachtens de bepalingen van deze Verordening, van latere Verordeningen of krachtens enige overeenkomst welke in het kader daarvan tot stand is gekomen, tot haar bevoegdheid behoren;

(f) aan de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap voorstellen te doen met het oog op een herziening van deze Verordening en van latere verordeningen.

Artikel 44

(1) De Administratieve Commissie zal bestaan uit een vertegenwoordiger van elk der Lid-Staten, zo nodig bijgestaan door technische adviseurs. Bovendien wordt aan de zittingen van de Commissie met raadgevende stem deelgenomen door een vertegenwoordiger van de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap en door een vertegenwoordiger van de Hoge Autoriteit van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal. De Administratieve Commissie zal de technische hulp genieten van het Internationaal Arbeidsbureau in het kader van de overeenkomsten, te dien einde tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Internationaal Arbeidsbureau te sluiten.

(2) Het reglement van de Commissie zal door haar leden in onderling overleg worden opgesteld. Beslissingen inzake de in alinea (a) van het vorige artikel bedoelde vraagstukken van interpretatieve aard kunnen door de leden slechts met eenstemmigheid worden genomen. Aan deze beslissingen zal de nodige bekendheid worden gegeven.

(3) De Raad zal aanwijzen wie voor het Secretariaat van de Administratieve Commissie zal zorg dragen.

*TITEL IV**DIVERSE BEPALINGEN**Artikel 45*

(1) De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten zullen elkaar alle inlichtingen verstrekken:

- (a) met betrekking tot de ter uitvoering van deze Verordening getroffen maatregelen;
- (b) met betrekking tot de wijzigingen in hun wetgeving, waardoor de uitvoering van deze Verordening kan worden gewijzigd.

(2) Bij de toepassing van deze Verordening zullen de autoriteiten en de organen van de Lid-Staten elkaar behulpzaam zijn; zij zullen handelen als betrof het de toepassing van hun eigen wetgeving.

De wederzijdse administratieve hulp van genoemde autoriteiten en organen wordt in beginsel kosteloos verleend, de bevoegde autoriteiten der Lid-Staten kunnen evenwel overeenkomen bepaalde kosten te vergoeden.

(3) De organen en autoriteiten van alle Lid-Staten kunnen voor de toepassing van deze Verordening rechtstreeks met elkaar alsmede met belanghebbende personen of hun gemachtigden in verband treden.

(4) De organen en autoriteiten van een Lid-Staat mogen de verzoekschriften of andere documenten welke tot hen worden gericht, niet afwijzen op grond van het feit dat zij zijn gesteld in een officiële taal van een andere Lid-Staat.

Artikel 46

(1) De vrijstelling of verlaging van rechten, zegelrechten, griffie- of registratierechten, geregeld bij de wetgeving van een der Lid-Staten met betrekking tot de bescheiden of documenten, welke ter uitvoering van de wetgeving van deze Staat moeten worden overgelegd, wordt uitgebreid tot de overeenkomstige bescheiden en documenten welke dienen te worden overgelegd ter uitvoering van de wetgeving van een andere Lid-Staat of van deze Verordening.

(2) Alle akten, documenten en bescheiden van welke aard dan ook, welke dienen te worden overgelegd voor de uitvoering van deze Verordening, zijn vrijgesteld van legalisatie door diplomatieke of consulaire autoriteiten.

Artikel 47

Aanvragen, verklaringen of beroepschriften, welke voor de uitvoering van de wetgeving van een der Lid-Staten binnen een bepaalde termijn moeten worden ingediend bij een autoriteit, orgaan of ander lichaam van die Staat, kunnen binnen dezelfde termijn bij een overeenkomstige autoriteit, orgaan of ander lichaam van een andere Lid-Staat worden ingediend. In dat geval zal een aldus ingeschakelde autoriteit, orgaan of lichaam onverwijld deze aanvragen, verklaringen of beroepschriften doen toekomen aan de bevoegde autoriteit, het bevoegde orgaan of het bevoegde lichaam van eerstgenoemde Staat, hetzij rechtstreeks, hetzij door bemiddeling van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten.

Artikel 48

(1) De organen van de Lid-Staat welke uit hoofde van deze Verordening gelden verschuldigd zijn aan organen of personen die zich op het grondgebied van een andere Lid-Staat bevinden, kunnen het verschuldigde rechtens voldoen in de munt van eerstgenoemde Staat.

(2) Onverminderd het bepaalde in artikel 106 van het Verdrag heeft de overmaking van gelden, voortvloeiende uit de toepassing van deze Verordening, plaats krachtens de overeenkomsten ter zake welke op het tijdstip van de overmaking tussen twee of meer Lid-Staten van kracht zijn; in de gevallen waarin zodanige overeenkomsten tussen twee Lid-Staten niet van kracht zijn, treffen de bevoegde autoriteiten van die Staten of de autoriteiten die bevoegd zijn inzake het internationale betalingsverkeer, in onderling overleg de voor deze overmakingen noodzakelijke maatregelen.

Artikel 49

Over elk geschil tussen twee of meer Lid-Staten met betrekking tot de uitlegging of toepassing van deze Verordening zal, voordat een beroep wordt gedaan op het Gerechtshof, tussen de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten rechtstreeks worden onderhandeld. Indien een der betrokken Lid-Staten meent dat het een vraag van beginselen betreft welke voor de gezamenlijke Lid-Staten van belang is, zal het geschil, voordat een beroep wordt gedaan op het Hof van Justitie, aan de Administratieve Commissie worden voorgelegd die met algemene stemmen een uitspraak zal doen.

Artikel 50

De bijlagen bedoeld in artikel 1, alinea (a), artikel 3, lid (1), artikel 4, lid (4), artikel 6, lid (2), alinea (e), artikel 10, lid (2), artikel 24, lid (2) en artikel 36, lid (1), alsmede in artikel 37, lid (3), van deze Verordening, alsmede de in Bijlage G vermelde bijzonderheden inzake de toepassing van de wetgevingen van sommige Lid-Staten, de eventueel in genoemde bijlagen aangebrachte wijzigingen of veranderingen inbegrepen, vormen een wezenlijk bestanddeel van deze Verordening.

Artikel 51

De inning van premies of bijdragen aan een orgaan van een der Lid-Staten verschuldigd, kan op

het grondgebied van een andere Lid-Staat geschieden volgens de administratieve procedure en met inachtneming van de waarborgen en voorrechten welke van toepassing zijn op de inning van aan een overeenkomstig orgaan van laatstgenoemde Staat verschuldigde premies of bijdragen. De toepassing van deze bepaling zal bij bilaterale akkoorden welke eveneens de gerechtelijke procedure van de inning kunnen betreffen, nader worden geregeld.

Artikel 52

Indien een persoon, die prestaties geniet krachtens de wettelijke regeling van een Lid-Staat naar aanleiding van een op het grondgebied van een andere Staat ontstane schade, het recht heeft op het grondgebied van die tweede Staat tegen een derde een eis tot schadevergoeding in te stellen, worden de eventuele rechten van het orgaan dat de prestatie verschuldigd is, tegenover de derde als volgt geregeld:

- (a) wanneer het orgaan dat de prestatie verschuldigd is, krachtens de wettelijke regeling welke op hem van toepassing is, gesubrogeerd is in de rechten welke de rechthebbende tegenover de derde heeft, erkent elke Lid-Staat die subrogatie;
- (b) wanneer het orgaan dat de prestatie verschuldigd is een onmiddellijk recht heeft tegenover de derde, erkent elke Lid-Staat dat recht.

De toepassing van deze bepaling zal bij bilaterale akkoorden nader worden geregeld.

*TITEL V**OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN**Artikel 53*

- (1) Deze Verordening opent geen enkel recht op betaling van uitkeringen voor tijdvakken die aan haar inwerkingtreding voorafgaan.
- (2) Voor het vaststellen van het recht op uitkeringen krachtens deze Verordening wordt elk tijdvak van verzekering of daarmee gelijkgesteld tijdvak, alsmede in voorkomend geval elk tijdvak van

arbeid of daarmee gelijkgesteld tijdvak, of elk tijdvak van wonen, voor de datum van inwerkingtreding van deze Verordening krachtens de wettelijke regeling van een der Lid-Staten vervuld, in aanmerking genomen.

(3) Onverminderd de bepalingen van het eerste lid van dit artikel is krachtens deze Verordening een uitkering verschuldigd, zelfs indien deze in verband staat met een gebeurtenis welke vóór de datum van inwerkingtreding van deze Verordening heeft plaatsgevonden. Te dien einde wordt elke uitkering welke niet is uitbetaald of waarvan de betaling geschorst is in verband met de nationaliteit van de belanghebbende, dan wel in verband met het feit dat hij zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan die, waar het orgaan dat de uitkering verschuldigd is zich bevindt, op verzoek van de belanghebbende uitbetaald of hervat met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze Verordening, mits de vroeger toegekende rechten niet in de vorm van een afkoopsom zijn verffend.

(4) De rechten van belanghebbenden, aan wie vóór de inwerkingtreding van deze Verordening een pensioen of rente is uitbetaald, zullen op hun verzoek kunnen worden herzien. De herziening zal ertoe leiden dat aan de rechthebbenden met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze Verordening dezelfde rechten worden toegekend als ware deze Verordening op het tijdstip van de uitbetaling van kracht. Het verzoek om herziening dient binnen twee jaar na de datum van inwerkingtreding van deze Verordening te worden ingediend.

(5) Ten aanzien van de uit de toepassing van de leden (3) en (4) van dit artikel voortvloeiende rechten zijn de bepalingen van de wettelijke regelingen der Lid-Staten met betrekking tot het verlies en de verjaring van rechten niet op de belanghebbende van toepassing, indien binnen een termijn van twee jaar na de datum van inwerkingtreding van deze Verordening het in de leden (3) en (4) van dit artikel bedoelde verzoek is ingediend. Indien het verzoek na het verstrijken van deze termijn is ingediend, wordt het recht op uitkering dat niet vervallen is verklaard of verjaard, verworven met ingang van de datum waarop het verzoek wordt ingediend, tenzij gunstiger bepalingen van de wettelijke regeling van een Lid-Staat van toepassing zijn.

(6) De in artikel 20, lid (2), bedoelde en in artikel 40, lid (5), van deze Verordening overgenomen termijn gaat voor arbeiders, die op de datum van inwerkingtreding van deze Verordening werkzaam zijn, op die datum in.

(7) De wijze, waarop, voor Italiaanse arbeiders die op de datum van inwerkingtreding van deze Verordening in Frankrijk werkzaam zijn, de bepalingen van artikel 40, lid (5), van deze Verordening voor zover deze betrekking hebben op artikel 20, lid (2), zullen worden aangepast aan de rechtspositie die voortvloeit uit eerder gesloten akkoorden, zal door de bevoegde Franse en Italiaanse autoriteiten in onderling overleg worden vastgesteld.

(8) Tot op het tijdstip van inwerkingtreding van de in artikel 4, lid (6), bedoelde verordening blijven wat de zeelieden betreft, de bepalingen der bestaande verdragen inzake sociale zekerheid van toepassing.

Artikel 54

(1) De kennisgevingen welke ter uitvoering van de bepalingen van artikel 3, lid (2), artikel 6, lid (3), artikel 7, lid (2), artikel 10, lid (3), artikel 24, lid (2) en artikel 36, lid (3) van deze Verordening dienen te worden gedaan, worden gezonden aan de Voorzitter van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap.

(2) De Voorzitter van de Raad zal aan de Voorzitter van de Commissie der Europese Economische Gemeenschap, aan de Hoge Autoriteit van de Europese Gemeenschap en aan de Lid-Staten mededeling doen van elke kennisgeving, ontvangen overeenkomstig het eerste lid van dit artikel.

Artikel 55

Een Verordening zal de wijze van toepassing van deze Verordening bepalen.

Artikel 56

Deze Verordening treedt in werking op 1 oktober 1958.

De bepalingen van de artikelen 43 en 44 treden echter op de twintigste dag volgende op de bekendmaking van deze Verordening in werking.

Deze Verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in iedere Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, de 25ste september 1958.

Voor de Raad

De Voorzitter

L. ERHARD

BIJLAGE A

(Artikel 1, alinea (a), van de Verordening)

Omschrijving van de grondgebieden en de onderdanen waarop de Verordening van toepassing is

BELGIË

- Grondgebied:* Het grondgebied van België in Europa.
Onderdanen: Personen die de Belgische nationaliteit bezitten.

BONDSREPUBLICK DUITSLAND

- Grondgebied:* Werkingssfeer van de grondwet van de Bondsrepubliek Duitsland.
Onderdanen: Duitsers in de zin van de grondwet van de Bondsrepubliek Duitsland.

FRANKRIJK

- Grondgebied:* Het Franse moederland, Algerië en de overzeese departementen (Guadeloupe, Guyana, Martinique, Réunion).
Onderdanen: Personen van Franse nationaliteit en de onderdanen van de Franse Unie (met uitzondering van de geassocieerde Staten).

ITALIË

- Grondgebied:* Het grondgebied Italië.
Onderdanen: Personen van Italiaanse nationaliteit.

LUXEMBURG

- Grondgebied:* Het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg.
Onderdanen: Personen van Luxemburgse nationaliteit.

NEDERLAND

- Grondgebied:* Het grondgebied van het Rijk in Europa.
Onderdanen: Personen van Nederlandse nationaliteit.
-

BIJLAGE B

(Artikel 3, lid (1), van de Verordening)

Wettelijke regelingen waarop de Verordening van toepassing is

BELGIË

Wettelijke regelingen betreffende:

- a) de ziekte- en invaliditeitsverzekering van arbeiders, bedienden, mijnwerkers en daarmee gelijkgestelden;
- b) de verzekering ten aanzien van ouderdom en vroegtijdig overlijden van arbeiders, bedienden, mijnwerkers en daarmee gelijkgestelden, met inbegrip van aanvullende rust- en overlevingspensioenen;
- c) de schadeloosstellingen ter zake van arbeidsongevallen en beroepsziekten met inbegrip van de verhogingen van de schadeloosstellingen voor arbeidsongevallen en beroepsziekten;
- d) de regeling van de steun aan onvrijwillig werklozen;
- e) de kinderbijslagen voor loonarbeiders.

BONDSREPUBLIC DUITSLAND

Wettelijke regelingen betreffende:

- a) de ziekteverzekering;
- b) de verzekering inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten;
- c) de renteverzekering van arbeiders;
- d) de renteverzekering van bedienden;
- e) de renteverzekering van mijnwerkers en, voor de Saar, de renteverzekering van arbeiders in de ijzer- en staalindustrie;
- f) de werkloosheidsverzekering en de bijstandsregeling voor werklozen;
- g) de kinderbijslagen voor werknemers.

FRANKRIJK

Wettelijke regelingen in het Franse moederland, in Algerië en in de overzeese departementen van toepassing betreffende:

- a) de organisatie van de sociale zekerheid;
- b) de algemene bepalingen betreffende de regeling van de sociale verzekeringen van toepassing op de verzekerden die geen beroep in de landbouw uitoefenen;
- c) de bepalingen van de sociale verzekeringen van toepassing op werknemers en de daarmee gelijkgestelden die in de landbouw een beroep uitoefenen;
- d) de gezinsuitkeringen (met uitzondering van de bepalingen betreffende de moederschapsuitkering);
- e) de voorkoming van en de schadeloosstelling ter zake van arbeidsongevallen en beroepsziekten;

- f) de bijzondere regelingen van sociale zekerheid, in het bijzonder de regeling betreffende de sociale zekerheid in de mijnen;
- g) de uitkering aan bejaarde werknemers;
- h) de steunverlening aan werkloze arbeiders.

ITALIË

Wettelijke regelingen betreffende:

- a) de ziekteverzekering;
- b) de verzekering inzake tuberculose;
- c) de lichamelijke en economische bescherming van werkende moeders, voor zover betreft de uitkeringen van de organen der sociale verzekering;
- d) de verzekering inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten;
- e) de invaliditeits- en ouderdomsverzekering en de verzekering bij overlijden;
- f) de verzekering inzake onvrijwillige werkloosheid met inbegrip van de buitengewone uitkeringen;
- g) de kinderbijlagen;
- h) de bijzondere regelingen van sociale verzekering, vastgesteld voor bepaalde groepen van werknemers, voor zover zij betrekking hebben op risico's en uitkeringen welke onder de bovengenoemde wettelijke regelingen vallen.

LUXEMBURG

Wettelijke regelingen betreffende:

- a) de ziekteverzekering van arbeiders en bedienden;
- b) de verzekering inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten;
- c) de uitkeringen bij werkloosheid;
- d) de kinderbijlagen voor werknemers (met uitzondering van de uitkeringen bij geboorte);
- e) de pensioenverzekeringen van arbeiders en bedienden in de particuliere bedrijven;
- f) de aanvullende verzekering van mijnwerkers en van arbeiders in de kolenmijn- en staalindustrie.

NEDERLAND

Wettelijke regelingen betreffende:

- a) de ziekteverzekering (uitkeringen en verstrekkingen bij ziekte en moederschap);
- b) de invaliditeitsverzekering, met inbegrip van de bijlagen op de renten;
- c) de ouderdomsverzekering voor werknemers;
- d) de algemene ouderdomsverzekering;
- e) de verzekering inzake vroegtijdig overlijden, met inbegrip van de bijlagen;
- f) de verzekering inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten met inbegrip van de bijlagen;

- g) de werkloosheidsverzekering;
- h) de kinderbijslagen (werknemers, rentetrekkers);
- i) de ziekteverzekering van de mijnwerkers (uitkeringen en verstrekkingen bij ziekte en moederschap);
- j) het pensioenstelsel van de mijnwerkers;
- k) de kinderbijslagen voor de mijnwerkers.

BIJLAGE C

(Artikel 4, lid (4), artikel 36, lid (1) en artikel 37, lid (3), van de Verordening)

Beperking van de toepassing van sommige bepalingen van de Verordening

1. Artikel 4, lid (4)

FRANKRIJK

- a) De bepalingen van Titel III, hoofdstuk 6 (werkloosheid) zijn noch op grensarbeiders noch op seizoenarbeiders van toepassing.
- b) De bepalingen van de artikelen 19, 20, 40, 41 en 42 zijn niet van toepassing op seizoenarbeiders.

2. Artikel 36, lid (1)

FRANKRIJK

De toepassing van de bepalingen van artikel 33, tweede en derde lid, en van artikel 35 is beperkt tot werknemers van erkende vakbekwaamheid in de kolenmijn- en staalindustrie, zonder dat enigerlei bepaling van deze Verordening uitgelegd kan worden in de zin van uitbreiding van dit toepassingsgebied.

LUXEMBURG

De toepassing van de bepalingen van artikel 33, tweede en derde lid, en van artikel 35 is beperkt tot de werknemers van erkende vakbekwaamheid in de kolenmijn- en staalindustrie.

3. Artikel 37, lid (3)

De afwijking bedoeld in artikel 37, derde lid, wordt toegepast door Frankrijk en Nederland.

BIJLAGE D

(Artikel 6, lid (2), alinea (e) van de Verordening)

De bepalingen van de verdragen inzake sociale zekerheid, waarop door de Verordening geen inbreuk wordt gemaakt

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Voor zover de bepalingen der aanvullende overeenkomsten, vermeld in deze Bijlage, verwijzingen naar de bepalingen van het Algemeen Verdrag bevatten, worden deze verwijzingen vervangen door verwijzingen naar de overeenkomstige bepalingen van de Verordening.
2. De opzeggingsclausule van een Verdrag inzake sociale zekerheid, waarvan sommige bepalingen in deze Bijlage zijn vermeld, blijft met betrekking tot deze bepalingen gehandhaafd.

BELGIË — BONDSREPUBLICK DUITSLAND

1. De bepalingen van de artikelen 4, leden (1) en (2), 6, lid (2), 7, 10, 21, lid (4); 22, lid (4) (in verband met artikel 28 en artikel 32), 36, 37 en 51 van het Algemeen Verdrag van 7 december 1957.
2. De bepalingen van de Tweede Aanvullende Overeenkomst van 7 december 1957 met betrekking tot de sociale zekerheid der mijnwerkers.
3. De bepalingen van de Derde Aanvullende Overeenkomst betreffende de uitkering van pensioenen gedurende het tijdvak vóór de inwerkingtreding van het Algemeen Verdrag.
4. De bepalingen van de artikelen 3, 4 en 6 van het Slotprotocol behorende bij het Algemeen Verdrag.
5. De bepalingen van het Bijzonder Akkoord van 7 december 1957 betreffende de werkloosheidsverzekering, alsmede de bepalingen van het Slotprotocol.

BELGIË — FRANKRIJK

1. De bepalingen van het Tweede Hoofdstuk — Invaliditeitsverzekering — van Titel II en van artikel 20 van het Algemeen Verdrag van 17 januari 1948.
2. De bepalingen van de Aanvullende Overeenkomst van 17 januari 1948 bij het Algemeen Verdrag (arbeiders in de mijnen en daarmee gelijkgestelde bedrijven), uitgezonderd artikel 8, dat wordt vervangen door lid (3) van artikel 28 van de Verordening.
3. De Wijzigingsclausule van 9 augustus 1948 betreffende de Poolse onderdanen, die in België werkzaam zijn of waren.
4. De bepalingen van het Protocol van 17 januari 1948 betreffende de uitkering aan bejaarde werknemers, aangevuld door de briefwisseling van 29 juli 1953.
5. De bepalingen van het Protocol van 17 augustus 1948 betreffende de situatie van werknemers of daarmee gelijkgestelden, die in Polen, Frankrijk en België werkzaam zijn.

6. De briefwisseling van 6 juni 1952 (uitkering bij overlijden van onder de regeling voor de mijnen vallende gepensioneerden).
7. De briefwisseling van 27 februari 1953 (toepassing van artikel 4, lid (2), van het Algemeen Verdrag).
8. De briefwisseling van 18 juli 1956 (kinderbijslagen van de in België werkzame Franse arbeiders voor hun kinderen welke in de departementen van Algerië worden opgevoed).
9. Het protocol betreffende de moederschapsuitkeringen ingevolge de Franse wetgeving inzake kinderbijslagen, ondertekend op 28 september 1957.

BELGIË — ITALIË

1. De bepalingen van artikel 5 van het Verdrag van 30 april 1948 voor zover zij betrekking hebben op andere Staten dan de Lid-Staten.
2. De bepalingen van de artikelen 9, lid (2), alinea 2, 13 en 29 van het Verdrag van 30 april 1948.

BELGIË — LUXEMBURG

De bepalingen van de Aanvullende Overeenkomst bij het Algemeen Verdrag van 3 december 1949 inzake het stelsel van sociale zekerheid van toepassing op arbeiders in de mijnen en ondergrondse steengroeven met uitzondering van artikel 8, dat wordt vervangen door lid (3) van artikel 28 van de Verordening.

BELGIË — NEDERLAND

1. De bepalingen van de artikelen 6, 7, 8 en 9 van het Verdrag van 29 augustus 1947, zoals dit op 4 november 1957 is gewijzigd en de bepalingen van het Akkoord van 21 april 1951 inzake de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, zoals dit op 4 november 1957 is gewijzigd.
2. De bepalingen van de artikelen 11 en 12 van het Verdrag van 29 augustus 1947 en de bepalingen van het Akkoord van 4 november 1957 inzake ziekengeld-, moederschaps- en overlijdensverzekering (begrafenisvergoeding), verzekering voor geneeskundige verzorging en invaliditeitsverzekering, met uitzondering van die welke betrekking hebben op de invaliditeit.
3. De bepalingen van artikel 13, lid (2), van het Verdrag van 29 augustus 1947 en de bepalingen van het Akkoord van 27 januari 1954 inzake uitkeringen bij onvrijwillige werkloosheid wat de in genoemd artikel bedoelde arbeiders betreft.
4. De bepalingen van artikel 14 van het Verdrag van 29 augustus 1947 en de bepalingen van het Akkoord van 4 november 1957 inzake gezinsvergoedingen en geboortegeld.
5. De bepalingen van het Akkoord van 25 november 1950 inzake het pensioenstelsel voor mijnwerkers en daarmee gelijkgestelden, met uitzondering van artikel 9, dat wordt vervangen door lid (3) van artikel 28 van de Verordening.

BONDSREPUBLIC DUITSLAND — FRANKRIJK

1. De artikelen 1, lid (3), 3, 16, alinea (2), 17, 17a, 17b en 17c, van het Algemeen Verdrag van 10 juli 1950, gewijzigd bij Wijzigingsclausule No. 2 van 18 juni 1955.
2. De artikelen 1 t/m 9, 14 en 15 van de Eerste Aanvullende Overeenkomst van 10 juli 1950 bij het Algemeen Verdrag, gewijzigd bij Wijzigingsclausule No. 2 van 18 juni 1955 (sociale-zekerheidstelsels voor arbeiders in de mijnen en in daarmee gelijkgestelde bedrijven).
3. De bepalingen van de Vierde Aanvullende Overeenkomst van 10 juli 1950 bij het Algemeen Verdrag, gewijzigd bij het Aanvullende Protocol van 3 april 1952 en nader omschreven bij de briefwisseling van 18 juni 1955.
4. De bepalingen van de Vijfde Aanvullende Overeenkomst van 18 juni 1955 bij het Algemeen Verdrag van 10 juli 1950 (toepassing op het land Berlijn).
5. De Wijzigingsclausule No. 2 van 18 juni 1955 bij het Algemeen Verdrag van 10 juli 1950 en bij de Eerste, Tweede en Vierde Aanvullende Overeenkomst bij dit Verdrag: Titel I en III.
6. De bepalingen van het Algemeen Protocol van 10 juli 1950, met uitzondering van de punten 1 t/m 4.
7. De bepalingen van het Slotprotocol van 10 juli 1950, met uitzondering van de punten 1, 4 en 5.
8. De bepalingen van het Bijzonder Protocol van 18 juni 1955 met betrekking tot de uitkering aan bejaarde werknemers.

BONDSREPUBLIC DUITSLAND — ITALIË

1. De bepalingen van de artikelen 3, 5, lid (1), alinea's 3 en 4, 6, lid (2), 7, 8, 11, 14, 16, 18, lid (4), 23, lid (2), 26, 32, 33, 36, lid (3), 39, lid (2), van het Verdrag van 5 mei 1953.
2. De bepalingen van de Aanvullende Overeenkomst van 12 mei 1953 betreffende de uitkering van pensioenen en renten gedurende het tijdvak vóór de inwerkingtreding van het Verdrag van 5 mei 1953.
3. De bepalingen van No. 2 en 3 van het Slotprotocol behorende bij de Aanvullende Overeenkomst van 12 mei 1953.
4. De bepalingen van het Verdrag van 4 mei 1953 betreffende de werkloosheidsverzekering, alsmede de bepalingen van het Slotprotocol van dezelfde datum.

BONDSREPUBLIC DUITSLAND — NEDERLAND

1. a) Voor de personen met inbegrip van grensarbeiders, welke genoemd zijn in artikel 4, leden (1) en (2) van de Verordening: de bepalingen van de artikelen 3, leden (1), (2) en (4), 4, lid (2), alinea's 4 en 5, 8, lid (3), 9, tweede en derde volzin, 16 en 19 van het Verdrag van 29 maart 1951.
b) Uitsluitend voor de grensarbeiders: de bepalingen van de artikelen 5, 6, 7, 8, 9, eerste volzin, 10 en 11 van het Verdrag van 29 maart 1951.
2. De bepalingen van No. 5 en 7 van het Slotprotocol, behorende bij het Verdrag van 29 maart 1951.

3. De bepalingen van de Tweede Aanvullende Overeenkomst van 29 maart 1951 betreffende de verzekering van mijnwerkers en daarmee gelijkgestelden.
4. De bepalingen van de Vierde Aanvullende Overeenkomst van 21 december 1956 betreffende de regeling van aanspraken, die door Nederlandse werknemers tussen 13 mei 1940 en 1 september 1945 op grond van de Duitse sociale verzekering zijn verkregen.
5. De bepalingen van de Vijfde Aanvullende Overeenkomst van 21 december 1956 betreffende de betaling van renten over de tijd voor het in werking treden van het Verdrag van 29 maart 1951.
6. De bepalingen van het Verdrag van 29 oktober 1954 inzake de werkloosheidsverzekering alsmede de bepalingen van het Slotprotocol van dezelfde datum.

FRANKRIJK — ITALIË

1. De artikelen 13, lid (2), alinea 2, 16, lid (2), 17 en 24 van het Algemeen Verdrag van 31 maart 1948.
2. De bepalingen van het Bijzonder Protocol van 13 maart 1948 betreffende de uitkering aan bejaarde werknemers.
3. De artikelen 2 en 3 van de Overeenkomst van 27 maart 1958 betreffende de vervroegde toepassing van sommige bepalingen van het Europese Verdrag inzake de Sociale Zekerheid van migrerende werknemers.

FRANKRIJK — LUXEMBURG

1. De bepalingen van de Aanvullende Overeenkomst van 12 november 1949 bij het Algemeen Verdrag van dezelfde datum (arbeiders in de mijnen en in daarmee gelijkgestelde bedrijven), uitgezonderd artikel 9, dat wordt vervangen door lid (3) van artikel 28 van de Verordening.
2. De bepalingen van het Bijzonder Protocol van 12 november 1949 betreffende de uitkering aan bejaarde werknemers.

FRANKRIJK — NEDERLAND

1. De bepalingen van het Aanvullend Akkoord van 7 januari 1950 bij het Algemeen Verdrag van dezelfde datum (buitenlandse arbeiders in Frankrijk en Nederland).
2. De bepalingen van de Aanvullende Overeenkomst van 1 juni 1954 bij het Algemeen Verdrag van 7 januari 1950 (arbeiders in de mijnen en in daarmee gelijkgestelde bedrijven) uitgezonderd artikel 9, dat wordt vervangen door lid (3) van artikel 28 van de Verordening.
3. Punt (a) van het Bijzonder Protocol van 7 januari 1950 betreffende de uitkering aan bejaarde werknemers.

ITALIË — LUXEMBURG

1. De bepalingen van de artikelen 7, 8, 24 en 36 van het Verdrag van 25 mei 1951.
2. De bepalingen van artikel 18, lid (2), van het Verdrag van 25 mei 1951, voor zover zij betrekking hebben op andere Staten dan de Lid-Staten.

ITALIË — NEDERLAND

1. De bepalingen van de artikelen 6, lid (1), 7, 9, 20 en 33 van het Algemeen Verdrag van 28 oktober 1952.
2. De bepalingen van artikel 21, lid (2), van het Algemeen Verdrag van 28 oktober 1952, voor zover zij betrekking hebben op andere Staten dan de Lid-Staten.

BIJLAGE E

(Artikel 10, lid (2), van de Verordening)

Uitkeringen welke niet in het buitenland worden uitbetaald**BELGIË**

De ouderdomspensioenen ingevolge de pensioenregelingen voor arbeiders wat betreft het gedeelte dat overeenkomt met jaren van arbeid, gedurende welke de rechthebbende bij gebrek aan een tijdvak van verzekering geacht wordt te kunnen bewijzen een diensttijd te hebben vervuld van vijfenveertig jaren of van veertig jaren, naargelang het een man of een vrouw betreft.

FRANKRIJK

De uitkering aan bejaarde werknemers.

LUXEMBURG

De ouderdomspensioenen, invaliditeitspensioenen en pensioenen aan nagelaten betrekkingen van in particuliere bedrijven werkzame bedienden, voor het gedeelte dat overeenkomt met de tijdvakken gedurende welke de betrokkenen werkzaam waren vóór het tijdstip van inwerking-treding van de regeling inzake de pensioenverzekering van in particuliere bedrijven werkzame bedienden.

NEDERLAND

Het in artikel 46 van de wet van 31 mei 1956 inzake de algemene ouderdomsverzekering bedoelde pensioen en het in artikel 43 van deze wet bedoelde gedeelte van het pensioen.

BIJLAGE F

(Artikel 24, lid (2), van de Verordening)

Wettelijke regelingen betreffende de uitkeringen in geval van invaliditeit volgens de in artikel 24, lid (1), van de Verordening omschreven typen A en B

BELGIË

De wettelijke regeling inzake het algemene invaliditeitsstelsel opgenomen in de wettelijke regeling inzake de verplichte verzekering in geval van ziekte of invaliditeit, is van het type A.

De wettelijke regeling inzake het bijzondere stelsel voor mijnwerkers en daarmee gelijkgestelden is van het type B.

BONDSREPUBLICIE DUITSLAND

De wettelijke regeling is van het type B.

FRANKRIJK

De wettelijke regelingen zijn van het type A, met uitzondering van het stelsel inzake de sociale zekerheid in de mijnen.

ITALIË

De wettelijke regeling is van het type B.

LUXEMBURG

De wettelijke regeling is van het type B.

NEDERLAND

De wettelijke regeling is van het type B.

BIJLAGE G

(Artikel 50 van de Verordening)

1. Toepassing van de Duitse wetgeving

A

1. De organen en de Bondsrepubliek Duitsland verlenen de uitkeringen uit hoofde van de verzekering tegen arbeidsongevallen en beroepsziekten aan personen waarop de Verordening

van toepassing is en die op het grondgebied van een andere Lid-Staat woonachtig zijn, indien het gevallen betreft:

- a) die zich hebben voorgedaan voor of na de oprichting van de Bondsrepubliek Duitsland op haar grondgebied of op zeeschepen die onder Duitse vlag varen en welke thuishaven zich op genoemd grondgebied bevond, voor zover de betrokkene wegens dit arbeidsongeval of deze beroepsziekte geen uitkeringen ontvangt van een orgaan dat buiten de Bondsrepubliek Duitsland is gevestigd; als arbeidsongevallen (beroepsziekten) worden eveneens beschouwd de ongevallen (ziekten) die zich hebben voorgedaan buiten het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland in verband met een betrekking binnen dat grondgebied;
 - b) die zich vóór 1 januari 1919 in Elzas-Lotharingen hebben voorgedaan en die niet door Franse verzekeringsorganen zijn overgenomen overeenkomstig het besluit van de Raad van de Volkenbond van 21 juni 1921 (Reichsgesetzbl. blz. 1289).
2. Wanneer een orgaan in de Bondsrepubliek Duitsland aan een persoon, waarop de Verordening van toepassing is, een pensioen heeft toegekend uit hoofde van pensioenverzekering voor een periode gedurende welke deze persoon heeft gewoond op het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland, gaat het orgaan voort dit pensioen aan de betrokkene uit te betalen zolang deze op het grondgebied van een andere Lid-Staat woonachtig is, voor zover dit pensioen niet wordt uitbetaald op basis van tijdvakken van verzekering waarover door een buiten het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland gevestigd orgaan uitkeringen worden toegekend.
 3. Wanneer een persoon aan wie een pensioen als bedoeld in paragraaf 2 is doorbetaald, overlijdt en zijn nagelaten betrekkingen op het grondgebied van een andere Lid-Staat woonachtig zijn, ontvangen dezen de pensioenen waarop zij aanspraak zouden kunnen maken, indien zij op het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland woonachtig waren.
 4. Voor zover krachtens de Duitse wetgeving pensioenen of gedeeltelijke pensioenen uit hoofde van een pensioenverzekering, verschuldigd op grond van tijdvakken volbracht buiten het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland, worden opgeschort gedurende het verblijf in het buitenland van een Duits onderdaan die recht heeft op een dergelijk pensioen of deel van een pensioen, blijven de bepalingen van deze wetgeving van toepassing.
 5. Voor zover personen waarop de Verordening van toepassing is aan het vroegere Nationale Instituut voor Verzekering van de Werknemers (Reichsversicherungsanstalt für Angestellte) hetzij binnen het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland vóór of na de oprichting hiervan, of te Berlijn (West) premies of bijdragen hebben gestort, hetzij vanuit het buitenland facultatieve premies of bijdragen hebben gestort, worden die premies of bijdragen beschouwd als te zijn gestort bij het Bondsinstituut voor Verzekering van Werknemers (Bundesversicherungsanstalt für Angestellte).

B

1. Bij de vaststelling of krachtens de Duitse wetgeving een aanvullend tijdvak (Zurechnungszeit) bij de pensioenverzekering van arbeiders of bij de pensioenverzekering van bedienden in aanmerking moet worden genomen, zijn onderstaande bepalingen van toepassing:
 - a) In verband met de vaststelling of van de laatste 60 kalendermaanden vóór de verwezenlijking van het risico ten minste 36 kalendermaanden door premies of bijdragen zijn gedekt, of in welke mate het tijdvak vanaf de toetreding tot de Duitse pensioenverzekering

tot aan de verwezenlijking van het risico door premies of bijdragen is gedekt, worden de tijdvakken van premie- of bijdragebetaling, vervuld uit hoofde van de invaliditeits-, ouderdoms- of overlijdensverzekering (pensioenen) van een andere of van verschillende andere Lid-Staten, voor zover zij uit hoofde van een beroep op werkzaamheid vallende onder de verplichte verzekering zijn vervuld, gelijkgesteld aan de tijdvakken van premie- of bijdragebetaling vervuld uit hoofde van een beroep of een werkzaamheid krachtens de Duitse wetgeving aan de verplichte verzekering onderworpen.

- b) De verzekering wordt geacht te zijn aangegaan op de datum van eerste toetreding tot de Duitse pensioenverzekering of, als deze vroeger ligt, op de datum van eerste toetreding tot de invaliditeits-, ouderdoms- of overlijdensverzekering (pensioenen) krachtens de wetgeving van een andere Lid-Staat.
 - c) Als verwezenlijking van het risico wordt beschouwd de verwezenlijking van het risico in de zin van de Duitse wetgeving of, als het risico zich volgens de wetgeving van een andere Lid-Staat betreffende de invaliditeits-, ouderdoms-, overlijdensverzekering (pensioenen) eerder heeft verwezenlijkt, de verwezenlijking van het risico volgens laatstbedoelde wetgeving.
2. Om vast te stellen of, overeenkomstig de Duitse wetgeving, een aanvullend tijdvak (Zurechnungszeit) in aanmerking moet worden genomen uit hoofde van de pensioenverzekering van de werknemers in de mijnen, zijn de bepalingen van paragraaf (1) van overeenkomstige toepassing. Bovendien geldt als voorwaarde dat de laatste premie of bijdrage gestort is ten behoeve van de pensioenverzekering voor werknemers in de mijnen of ten behoeve van een overeenkomstige verzekering van een andere Lid-Staat, dan wel, indien op het grondgebied van die andere Lid-Staat zulk een verzekering niet bestaat, ten behoeve van een andere verzekering van die Staat.

C

Indien, krachtens de Duitse wetgeving betreffende de pensioenverzekering, bij de berekening van de verhouding tussen het brutoloon van de verzekerde en het gemiddelde brutoloon van alle verzekerden, de uit hoofde van de verplichte verzekering gedurende de eerste vijf kalenderjaren gestorte premies of bijdragen niet in aanmerking worden genomen, worden als eerste vijf kalenderjaren beschouwd de kalenderjaren die zijn vervuld uit hoofde van de Duitse pensioenverzekering dan wel, indien deze jaren vroeger liggen, uit hoofde van de invaliditeits-, ouderdoms- of overlijdensverzekering (pensioenen) van een andere of van verschillende andere Lid-Staten.

D

1. Bij de vaststelling van pensioenen waarop de tot 1 januari 1957 van kracht zijnde wetgeving van toepassing is, zullen de Duitse organen voor pensioenverzekering de volgende bepalingen in acht nemen:
 - a) Om vast te stellen of het recht op pensioen verkregen is of geacht wordt verkregen te zijn, worden de tijdvakken van premie- of bijdragebetaling of daarmee gelijkgestelde tijdvakken vervuld krachtens de wetgeving van een andere of van verschillende andere Lid-Staten, gelijkgesteld met de tijdvakken van premie- of bijdragebetaling of daarmee gelijkgestelde tijdvakken, vervuld krachtens de Duitse wetgeving.

- b) Om vast te stellen of aan de voorwaarde van de grootte van de bijdrage van ten minste 50% (Halbdeckung) is voldaan, wordt als datum van eerste toetreding tot de verzekering beschouwd de datum van eerste toetreding tot de verzekering krachtens de Duitse wetgeving, dan wel, indien deze vroeger ligt, de datum van eerste toetreding tot de invaliditeits-, ouderdoms- of overlijdensverzekering (pensioenen) krachtens de wetgeving van een andere Lid-Staat.
2. Om vast te stellen of een pensioen moet worden toegekend krachtens de vóór 1 januari 1957 van kracht zijnde bepalingen betreffende de samenstelling en de berekening van het pensioen, worden de premies of bijdragen die na 31 december 1956 krachtens de wetgeving van een andere of van verschillende andere Lid-Staten zijn of worden gestort, gelijkgesteld met premies of bijdragen die na die datum krachtens de Duitse wetgeving zijn of worden gestort.
3. In de gevallen bedoeld in de paragrafen 1 en 2 worden de tijdvakken van premie- of bijdragebetaling en de daarmee gelijkgestelde tijdvakken die vervuld zijn krachtens de wetgeving van een andere of van verschillende Lid-Staten:
- a) uit hoofde van de pensioenverzekering voor werknemers in de mijnen in aanmerking genomen indien de tijdvakken waren vervuld uit hoofde van een overeenkomstige verzekering of, ingeval een dergelijke verzekering niet toepasselijk is, uit hoofde van een andere verzekering tijdens werkzaamheid in een kolenmijn;
- b) uit hoofde van de pensioenverzekering van de arbeiders of van de pensioenverzekering van de bedienden in aanmerking genomen al naar gelang welke verzekering van toepassing zou zijn, als de betreffende persoon laatstelijk op het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland een beroep of werkzaamheid zou hebben uitgeoefend.
4. In de gevallen van lid 3 b) geldt het volgende:
- a) indien het beroep of de werkzaamheid die laatstelijk op het grondgebied van een andere Lid-Staat werd uitgeoefend krachtens de Duitse wetgeving niet onder de verzekeringsplicht valt, worden de tijdvakken van premie- of bijdragebetaling en daarmee gelijkgestelde tijdvakken in aanmerking genomen uit hoofde van de pensioenverzekering van de bedienden. Indien echter het beroep of de werkzaamheid die laatstelijk op het grondgebied van een andere Lid-Staat werd uitgeoefend krachtens de bepalingen van de Duitse wetgeving niet onder de verzekeringsplicht zou vallen omdat het een tijdelijke betrekking betrof, worden de tijdvakken van premie- of bijdragebetaling en de daarmee gelijkgestelde tijdvakken in aanmerking genomen uit hoofde van de pensioenverzekering van de arbeiders, voor zover deze op dat beroep of die werkzaamheid toepasselijk was geweest, mits niet tijdelijk uitgeoefend;
- b) indien de aard van het beroep of van de werkzaamheid die laatstelijk op het grondgebied van een andere Lid-Staat werd uitgeoefend, niet meer kan worden vastgesteld, worden de tijdvakken van premie- of bijdragebetaling en de daarmee gelijkgestelde tijdvakken in aanmerking genomen uit hoofde van de pensioenverzekering voor de arbeiders.

E

1. Indien de toepassing van de Verordening buitengewone lasten medebrengt voor bepaalde organen voor ziekteverzekering, kunnen deze lasten op verzoek geheel of gedeeltelijk worden gecompenseerd. Te dien einde wordt bij het verbindingsorgaan voor ziekteverzekering een fonds gevormd overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 2 hierna.

2. In de gevallen bedoeld in paragraaf 3 van artikel 23 van de Verordening heft het verbindingsorgaan van de Duitse verzekeringsorganen de totale tegenwaarde van de eventueel door de buitenlandse verzekeringsorganen die de verstrekkingen hebben uitbetaald verrichte uitgaven; 25% van de aldus geheven bedragen wordt in het fonds gestort. Ingeval die middelen onvoldoende zouden zijn, wordt het verschil omgeslagen over alle organen voor ziekteverzekering in verhouding tot het gemiddelde aantal aangeslotenen gedurende het voorafgaande jaar, met inbegrip van de gepensioneerden.
3. Verzoeken, ingediend op grond van paragraaf 1, moeten aan het verbindingsorgaan worden gezonden. De permanente commissie van het verbindingsorgaan stelt in elk afzonderlijk geval vast of het buitengewone lasten in de zin van paragraaf 1 betreft.

F

Bij de toepassing van de Verordening zijn de verwijzingen naar de Bondsrepubliek Duitsland eveneens te beschouwen als betrekking hebbende op West-Berlijn. Met name hebben verwijzingen naar het grondgebied en de wetgeving van de Bondsrepubliek Duitsland eveneens betrekking op het grondgebied en de wetgeving van Berlijn (West).

II. Toepassing van de Luxemburgse wetgeving

In afwijking van artikel 53, lid (2) van de Verordening worden de tijdvakken van verzekering of daarmee gelijkgestelde tijdvakken welke voor 1 januari 1946 krachtens de Luxemburgse wettelijke regeling inzake verzekering voor invaliditeitspensioenen, ouderdomspensioenen of uitkeringen bij overlijden zijn vervuld, slechts in aanmerking genomen voor zover de lopende aanspraken gehandhaafd of hersteld zouden zijn overeenkomstig deze wettelijke regeling of de geldende of nog te sluiten bilaterale verdragen. Ingeval verschillende bilaterale verdragen van toepassing zijn, zullen de tijdvakken van verzekering of daarmee gelijkgestelde tijdvakken van de vroegste datum af in aanmerking worden genomen.

III. Toepassing van de Nederlandse wetgeving

Wanneer een werknemer of een daarmee gelijkgestelde op wie vóór het bereiken van de 35-jarige leeftijd de wettelijke regeling inzake invaliditeits- en ouderdomsverzekering en verzekering bij overlijden (pensioen) van een andere Lid-Staat dan Nederland van toepassing is geweest in laatstgenoemd land arbeid in loondienst of daarmee gelijkgestelde arbeid verricht:

- a) wordt hij niet van de verzekering uitgesloten ingevolge de in de Nederlandse invaliditeitswet voorkomende bepaling inzake de voor toelating tot deze verzekering geldende maximumleeftijd van 35 jaar, indien hij althans niet de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, geen loon geniet op grond waarvan hij het recht heeft te verzoeken van deze verzekering te worden vrijgesteld of niet op grond van enige andere bepaling der Nederlandse wetgeving van deze verzekering is uitgezonderd;
- b) wordt hij, met het oog op de bepaling van het recht op rente krachtens de Nederlandse invaliditeitswet en voor de berekening van deze rente geacht in de Nederlandse invaliditeitsverzekering te zijn opgenomen op 35-jarige leeftijd dan wel, indien zulks voor de betrokkene gunstiger is, op de leeftijd, waarop hij krachtens de wetgeving van een andere Lid-Staat in de invaliditeitsverzekering is opgenomen. Artikel 372 van genoemde Nederlandse wet is niet van toepassing.